



ಶ್ರೀ

ಸರ್ವಭಾಷಣ ಶಿವಯೋಗಿ

ವಿರಚಿತ

# ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಯಾವಲ್ಯ

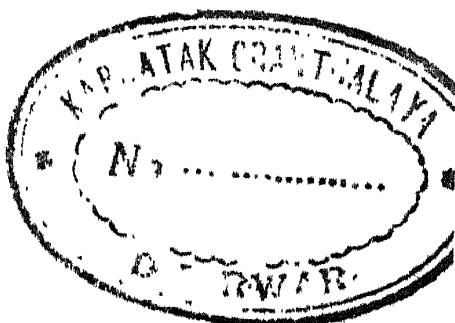
ಸಂಗ್ರಹ

CE34

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿರಕ್ತಮಂತ  
ಮನದಾಪೂರ

೧೯೫೪



ಚೆಲೆ : 0 - 09 - 0

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿರಕ್ತಮತ  
ಮಮದಾಪೂರ, ಜಿ. ವಿಜಾಪೂರ

ಅಂಗಂಥದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ

ಪ್ರಕಾಶಕರದು

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ ಆರಾ. ಟಿ. ಬಿಳಿಗಿ

ಲಿಂಗರಾಜ ಅಟ್ಟ ಪ್ರೈಸ್, ಮನೆ ನಂ. ೨೭೦

ಮೊಳ್ಳಮಡ್ಡ, ಥಾರವಾಡ



ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಗುರುಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು  
ವಿರಕ್ತಮತ, ಮನುದಾಪೂರ



## ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮೊದಲಮಾತು

ಶಿವಕ್ಕೆ ವನ್ನು ಅರಿದು, ಅನುಭವಿಸಿ, ಆಚರಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದ ಅನೇಕ ಶಿವರಣರು, ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ನಿರ್ಧಿಯನ್ನಾಗಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಭವಸಾಹಿತ್ಯವು ವಚನ, ರಗಳೆ, ಷಟ್ಪದಿ, ತ್ರಿಪದಿ, ಗೀತ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಾರವಾಗಿದೆ. ಶಿವರಣರೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನ ಪ್ರಿಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಳಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮನ್ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಪ್ರಾಸಾದಿಕವಾಣಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಹಾಡುಗಬ್ಬಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರೂಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಮಾನವನ ಸುವ್ರಜೀತನವನ್ನು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸಿ ನವಚೀತನವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರಾದರೂ ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣರ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸ್ಥಳಲಕಟ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ, (ಒ) ಶಿವಕಾರುಣ್ಯಪ್ರಾರ್ಥನಾಸ್ಥಳ, (೨) ಜೀವಸಂಬೋಧನಸ್ಥಳ, (೩) ವೀತಿಕ್ರಿಯಾಚರ್ಯಾಸ್ಥಳ, (೪) ಯೋಗಪ್ರತಿಪಾದನಸ್ಥಳ, (೫) ಜಾಳಾನ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಸ್ಥಳ ಎಂಬ ಐದು ಸ್ಥಳಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ “ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ” ಎಂಬ ಉದ್ದೀಪಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಜಾಳಾನ ಇವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತತ್ತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಮಹೋವಕಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪೂರ್ಣಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರ ಶ್ರೀ ಸರ್ವಭೂಷಣ ಮತ್ತಾ

ಧ್ಯಾಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಮಹಾದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀ ಸರ್ವ  
ಭೂಷಣ ಗ್ರಂಥವನಾಲೆಯ ಪುಷ್ಟಿವನ್ನಾಗಿ ೫-೬ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ  
ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಪ್ರೇ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಣವರು  
ಒಂದೇ ಇವರು ಪರಿಶೋಧನೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ  
ಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಮಹಾತ್ಮೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸಾರಪ್ತ ಸರ್ವ  
ಜನರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಲೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದರ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು  
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಶ್ರೀರಕರಾದ ಧಾರವಾಡ  
ಹಾನೇರಿಪೇಟೆಯ ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪರಮಾದಾಸೋಹ  
ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ವೈರಾಗ್ಯಾಶೀಲರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ  
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರನ್ನು ಸ್ವರಿಸದೆ ಇರಲಾರೆವು. ಶ್ರೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ  
ಗಳವರು ತಮ್ಮ ಮರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಸಂವರ್ತರದ ಪುಷ್ಟಿ ಬಹುಳ  
ದಿಂದ ಮಾಫ್ಯ ಪ್ರತಿಪದದ ವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಮಹಾದೇವ ಸ್ವಾಮಿ  
ಗಳವರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸಾಯಂಕಾಲ “ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ”ಯ ವಾತ  
ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಭವಾರ್ಪಿತವನ್ನು ನೀಡಿದರು.  
ಪ್ರವಚನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾದ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು  
ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾರಮಾಡುವದುಂಡಿತವೆಂದು, ಶ್ರೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ  
ಗಳವರು ಅವೃತ್ತ ಕೊಡಿಸಿದುದನ್ನು ಮನದಂದು ಕಾಯ್ದನಿರತರಾ  
ಗಿಡ್ಡೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ  
ಯಲ್ಲಿ ಮಮದಾಪೂರ ಗ್ರಾಮವು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅರಸರ ಆಳಕೆಯಲ್ಲಿ  
‘ಮಹಮ್ಮದಪುರ’ ವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ  
ಇರುವದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕೆರೆಮಾಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಂದಿ  
ರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿರಕ್ತಮತವು ಸುಮಾರು ಮುನ್ಹೂರು ವರ್ಷ

గళష్ట్య వ్యాచేనవాదుదెందు కేల ముసల్కాన ఆరసర సనదు గళింద తిళియబరుత్తదే ఈ మంతద గురువరంపరీయల్లి శ్రీ మురుఫేంద్రశివయోగిగళు, శ్రీ ముప్పినస్వామిగళే మొదలాదవరు ఆగియోగిరువరు. శ్రీ మురుఫేంద్రశివయోగి గళవరు మహా శివానుభావిగళాగద్దు, అవత జ్ఞానసదనదల్లి అథణీ గజ్ఞినమంతద పరమ తపస్సిగలాడ శ్రీ శివయోగి గళవరూ బిళ్లారు విరక్తమంతద శివయోగసిద్ధరూ రాజయోగి గళాగద్ద శ్రీ గురుబసవస్వామిగళవరీ ముంతాదవరూ జ్ఞానసాధనేయన్న మాడిదరిందు తిథిదుబరుత్తదే. ఆ మేలే శ్రీ మంతద అధ్యక్షరూ పరమమృజ్ఞగురువయిరూ లింగమృజా నిష్టరూ పరమవ్యేరాగ్యశీలరూ ఆద లింగ్యక్ష శ్రీ ని. ప్ర. గురుబసవస్వామిగళు మహానుభావిగళాగద్దు, శ్రీ సహభూషణ శివయోగిగళవర హాడుగబ్బగళన్న ఆపారప్రీతియింద ఆభ్యాసమాడి, నిత్య జనతేగే జాల్మానవన్న బోధిసుత్తిద్దరు. అవరిగే ఈ గ్రంథవై బహచ ప్రియవాగిత్తు. ఆవర పుణ్యస్వరణాధ్వనాగి శ్రీ సహభూషణమంతాధ్యక్షరాద శ్రీ. ని. ప్ర. మహాదేవ స్వామిగళవర అనుమతిపడేదు ఈ సంగ్రహగ్రంథవైకటనేగే ప్రయత్నిసిద్దేవే.

శోనేయదాగి నమ్మ శోరిశేయన్న మన్మిసి ప్రస్తావనే యన్న బరిదుశోట్టు ప్సోర. ఆరా. సి., హరీమంత ఇవరిగే ఆభారియాగిద్దేవే. ఈ గ్రంథప్రకటనేయ కాలదల్లి ఎల్లిరీతియిందలూ యోగ్య సలహిగళన్నిత్తు హరసిద శ్రీ ని. ప్ర. మహాంత స్వామిగళవరన్న మత్తొమ్మ స్వరిషదే ఇరలారేవు. ఈ పుస్తకవన్న ధారవాడ లింగరాజ ఆట్ట ముద్రణాలయద్ ఒడియరాద శ్రీ బిళగి బంధుగళు శ్రీ శివయోగిగళవర

ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ  
ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಪ್ರಸ್ತರಕಪ್ರಕಟಿಸಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇರವಾದ  
ಸರ್ವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಸರ್ವಭಾಷಣಿಯೋಗಿಗಳು ಶ್ರೀಯಸ್ಸನ್ನು ಉಟು  
ಮಾಡಲೆಂದು ಹಾರ್ಯಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮುಮ್ಮಾಪೂರ }      ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯಂಜಯಸ್ವಾನಿಗಳು  
ಶಾರಣ ಬ. ೧೦, ರಾಜಾ }      ವಿರಕ್ತಮಂತ, ಮುಮ್ಮಾಪೂರ

## పరివిడి

విషయ	ప్రటి
१. శవకారుణ్యప్రాథమికానాస్థల	८
౨. జీవసంబోధనస్థల	१८
౩. నిరీక్షియాజయాప్రతిపాదనస్థల	౭౫
౪. యోగవ్రతిపాదనస్థల	౪౧
౫. జ్ఞానప్రతిపాదనస్థల	౫౬

### చిత్రగళు

१. శ్రీ ని. ప్ర. గురుబసవస్వామిగళు విరక్తమర, మమదాపూర ముఖపక్కద ఎదురు	ప్రటి ८ ర ఎదురు
౨. శ్రీ సహభూషణివయోగిగళవర గద్దగే ( శ్రీ. ని. ప్ర. మహాదేవ స్వామిగళవరింద జీఎంఎఫార మాడిసల్పుట్టుదు )	ప్రటి ౭ ర ఎదురు
౩. శ్రీ ఘాలలోజన స్వామిగళవర గద్దగే, సహభూషణమర, బెంగ ళూరు	ప్రటి ౪ ర ఎదురు



# ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿರಿ

ಸ ० ಗ್ರಹ

## ಪ್ರಸಾಂಶನೆ

ಉಜ್ಜಲ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ಮೂರ್ಲೂ ಅನುಪಮ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣರೂ  
 ಆದ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು  
 ವಿಭಜಿಸುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ‘ನಿಜಗುಣಯುಗ’ ವ್ಯೇಂದನ್ನು ನಿರ್ವಿ  
 ವಾದವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ  
 ವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಗೀತಗಳ ವರಂಪರಿಗೆ ನಿಜಗುಣಾವಯೋಗಿ  
 ಗಳೇ ಆದ್ಯರು. ಹಾಡುಗಬ್ಬಗಳ ಯುಗ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತ  
 ಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಷಟ್ಪದಿ, ತ್ರಿಪದಿ  
 ಮುಂತಾದ ದ್ವಾರಿತಭಂದಸ್ಸಿನ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ್ದಿತು. ಕನಾಟಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕ ಜೀವಕಳಿಯನ್ನಿತ್ತ ನಿಜಗುಣಾವಯೋಗಳು ನಿರ್ವಿ  
 ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಗೀತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಗೀತಗಳ ಹೊಸ ಯುಗವನ್ನೇ  
 ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಹದಿನೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನರಹರಿತಿಧರು  
 ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಗೀತಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯ  
 ಅಂದಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಗುಣಾವಯೋಗಳ  
 ಕೈವಲ್ಯನಾಥತ್ತಿ, ಪರಮಾನುಭವಬೋಧಿ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಪ್ರಕಾಶಿಕೆ  
 ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಉದಯದ ತಿಳಿವೆಳ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಗೀತಗಳ  
 ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೊದಲಾಯಿತು; ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ವೀರಶೈವ

ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ ವೈಷ್ಣವ ದಾಸರೂ ಈ ಗೀತವಾಜ್ಯಯಕ್ಕೆ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ ಕಾಣ್ಣಯನ್ನಪೀಠಿಸಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಅನುಭಾವದ ಅವೃತ್ತ, ತಪಸ್ಸಿನ ತೇಜ ಇವುಗಳಿಂದ ಕಸ್ತುಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಘೋಷಿಸಿದ್ದು.

ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶ್ರೀ. ಶ. ೧೨೬ ೫ ೧೦ದ ಇಂಥಿರ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿಲಕ್ಷಣವಾದುದು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಟರಂತೆ ಕಂಡು, ಗುರುಕೃಪೆಯಾದನ್ನಂತರ ಕಸ್ತುಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದರು. ಪರಮಶಿವಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ದೇಶದಾಢ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ, ಅನುಭವದ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಜನತೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು. ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಜ್ಞಾನಶರ್ತಕ ಇವು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿ, ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಗಳನ್ನು ಕಸ್ತುಡಿಸುತ್ತವೆ. ‘ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ’ ಗೆ ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಜೀವನಕುಸುಮಗಳರಿಂದ ಪರವಾನುಭವದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತವೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದಿವ್ಯಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ.

೧ ಮುಖಿನ ಷದಕ್ಕರಿ, ಮೈಲಾರದ ಬಸವಲಿಂಗ ತರಣರು, ಘೋಷಿತದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಬಾಲತೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು.

೨ ಪುರಂದರಧಾಸ, ಕನಕದಾಸ, ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ, ವಿಜಯದಾಸ ವೇಳದ ಲಾದವರು.

ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮರೀದು ಧರಿಗೆ ಬಂದು, ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಉರಿವಕಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂದುಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೇನೆಡು ಶ್ರೀಗಳವರು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೂರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವಕುಲದ ಹೃದಯವೀಣಿಮಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ.

‘ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯಗಳ ಉರುಳಿನೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಮುಂದನರಿಯದಧಮನಾದೆ ’

‘ ಪರರ ಗುಣವನೆಣಿಸಿ ಜರಿಯುತೆ । ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸರುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹರಿಯುತೆ.  
ಬರಿದೆ ಕೆಡುವ..... ’

ಅಂಗದ ಸ್ಥಿರಯನ್ನು ಲಿಂಗದ ಮೇಗಣ ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ, ಶಿವಯೋಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮತ. ಕಾಯ ಕಾಂತಾರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೂರ ವೃಗಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡ ಬೇಕನ್ನುವರು. ಶರಿರವೆಂಬ ಹೊಲವ ಹಸನಮಾಡಿ ಪರತತ್ವದ ಬೆಳೆಯ ಬೆಳೆದುಣ್ಣಬೇಕನ್ನುವರು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ವೀಣೆ ಮಿಡಿದಂತೆ ಅವರ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಹಿತವಡಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೃಷಿಯ ಮಾಡಿ ಪರತತ್ವದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಅವರು ಬೆಳೆದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಕೇತ್ರವನ್ನು ಶರಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡು, ಅದನ್ನೇರಿ ಬೆಳಗನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪರಮಾನುಭಾವದ ದಿವ್ಯವೈಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಅಂಗಕ್ಕೀರ್ಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಕ್ಕೀರ್ಗಳಾದುದರಿಂದ, ಅವರ ಮಾತು ಜೈಶ್ವಲಿಯಿಂಗನಾಗಿದೆ; ಮನಸ್ಸು ವಿಶ್ವದಷ್ಟು ವಿಶಾಲನಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಭಿವಂದಿಸುವುದು ನಾವರೂ ಕ್ರಿಯೆ

## ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ

ಯಾದ, ಇಂದ್ರಾಚ್ಯುತಹರನಿಧಿಮುಖಸಿರಿಗೆ ತೇಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ  
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಫೋನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನನ್ನು  
ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ  
ವಾದ ಸಾಫಾನ ಸಂದಿದೆ. ಅವರ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ; ಅನುಭವ  
ಆಳಿವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾನುಭಾವವನ್ನು ಸದಾ ಕಾವ್ಯವಾಳಿ  
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿತ್ತರಿಸುವರು.

‘ಅನುಭಾವದಡಿಗೆಯ ವಾಡಿ’

‘ಕಾಯಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಂಟಿಯನಾಡಿ’

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯದ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ.  
ಸರ್ವರ ಅನುಭವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ  
ಹೇಳಿ, ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಗಳವರ ಪರುವ  
ಹಷ್ಟಕ್ಕಿದೆ. ಅವರು ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು  
ನೋಡಬಹುದು.

ವರಿಶುದ್ಧ ನೆಂಬೆನೆ ಪರಿಮೋದಲುಟ್ಟಿದೆ.

ಸಿರಿವಂತನೆಂಬೆನೆ ತಿರಿಕೊಂಬೆ. ಶಿವನೇ

ಕಲಿಯೆಂಬುವೆನೆ ಬಿಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟನೆ ತಿಂದಿದೆ.

ಈ ಉಕ್ತವೈಚಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ಲೋಣಿಯನ್ನು ಕಾಣ  
ಬಹುದು. ಶ್ರೀಗಳವರ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ  
ಜ್ಯಾದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅನುಕಂಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

‘ರಕ್ಷಿಸದಿಹ ದೇವರೇ ನೀನಿಂತವ್ಯ

ಪಕ್ಷಪಾತವ ಮಾಳ್ಯರೇ’

‘ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರ’

ಇಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರುಣರೆಸ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಲೋಕಾನುಭವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಹೇಳಿರುವುದೊಂದು ಸರ್ವಭಾಷಣಿಯಲ್ಲಿನ ಅಷ್ಟೇ ಶೈಲಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಇವರ ಲೋಕಾನುಭವವೂ ಅಷ್ಟೇ ಶೈಲಿಯ ವಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೆನ್ನಿಬಹುದು. ಶ್ರಂಗಾರವು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಚಿದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನವಭಕ್ತಿಯಿಂ ನವಪ್ರಕೃತಿನವಗಣವಳಿವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಲೋಕಾನುಭವ, ಆತ್ಮಾನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಿರಡಿರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಭಾಷಣಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಮನ್ವಯದ ಸುಂದರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀಗುರುವರೇಣ್ಯಭವದಂಷ್ಟಿಪಂಕೇರುಹಗ  
ಳೀಗಳೆನ್ನೆದೆಗೊಳಿದೊಳಗಲದರುತ್ತಿಕೆ

ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿರಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಚರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಮಧುರನಿಲನವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನೇ ಹೆಣೆದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಎರಡನೆಯದ ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಪದಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದ ಒಂಧವನ್ನೂ ಸೇರಿದ ಬೇಕು. ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತಿ ಪದಗಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ತೋರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನುಭಾವದ ಆಳ, ವೈಶಾಲ್ಯ, ಎತ್ತರ; ತತ್ತ್ವಜಾನದ ಬೆಳಗು, ಕಾವ್ಯದ ಕಣ್ಣ, ಶೈಲಿಯ ಸೋಗಸು, ಸಂಗಿಂತದ ಮೇರಗು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿರಿಯ ಗೀತಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಡವರ ಉಸಿರಲ್ಲಿ ಕೈವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿರಿಯ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಬೆರಿತು ಹೋಗಿರುವುದು, ಅವುಗಳ ಫಂತೆಯ ದ್ವ್ಯಾತಕ

## ಕೃವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ

ವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವರಂತೆ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಅವು ಶ್ರಿಯಕರ ವಾಗಿವೆ. ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಇಂತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ಕೃವಲ್ಯಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದು, ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಇದರ ಸಾರಸಾರಾಯ ಮುಣ್ಣಲೆಂದು. ಬಹುಜನಸ್ಮಿಯವಾದ, ವಿಶ್ವನೀತಿ- ವಿಶ್ವಸಂದೇಶಗಳನೆಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭೂಷಣಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಗಳನ್ನು ಜನಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವರೆಂದು ನೀರೆನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಘಾರವಾಡ  
ಅಗಸ್ಟ್ ೨೦, ೧೯೫೪

ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮತ

ಕ್ರಿಷ್ಟಾನ್ಯಾಸ್ತಿತ್ವ

ನೂರು ಒಂದು





ಶ್ರೀ ಸಹಸ್ರಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವರ ಗದ್ದುಗೆ  
ಸಹಸ್ರಭೂಷಣಮತ, ಬೆಂಗಳೂರು



॥ ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸರ್ವಭೂತಣ ಶಿವಯೋಗಿ  
ಕೃತ

# ಹೈನ್ಯ ಕಲ್ಪನ್ಯಾಸ ರೂಪ ಸಂಗ್ರಹ

ಶಿವಕಾರುಣ್ಯ ಪ್ರಾಧನಾ ಸ್ಥಳ



ಶ್ರೀಗುರುವರೇಣ್ಯ ಭವದಂಫ್ರಿವಂಕೇರುಹಗ

ರಾಗ—ನಾಟಿ

ಶ್ರೀಗುರುವರೇಣ್ಯ ಭವದಂಫ್ರಿವಂಕೇರುಹಗ  
ಳೀಗಳಿನ್ನದೆಗೊಳಿದೊಳಿಗಲದಿರುತ್ತಿಕೆ ॥ವಲ್ಲವಿ॥

ಹರಚರಣನಿಷ್ಠೆ ಯೋದವಿಸಿ ಸುಕಮ್ರದ ವಿಧಿಯ  
ನೊರೆದು ಕಲುಷಗಳಿಗಳುತ್ತಿಸಿ ಭೂತಗಳೊಳು  
ಕರುಣವೊಗೆಯಿಸಿ ಸತ್ಯವಿಡಿಸಿ ಮನುಮಯಸುಧೆಯ  
ನೆರೆದು ಸುಕೃತದ ಸರಣಿಗನ್ನ ತಿರುಗಿಸಿದ

ಶಮೇದಮೆಯನುಸಿದುರ್ ಸತಿಸುತಮುಖ್ಯವಿಷಯಗಳ  
ಮನುತೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ ಸಜ್ಜ ನರ ಸಂಗದೊಳಿ  
ರಮಿಸೆಂದು ಪೇಳಿ ಲೌಕಿಕವಾದವಶ್ಯಗಳ-  
ಭ್ರಮೆಯಳಿಸಿ ವಿರತಿಸಂಪದವ ಕರುಣಿಸಿದ

೩

ಹಿತವಿದಹಿತವಿದೆಂದು ತಿಳಿಸಿಯನ್ನತವನಳಿಸಿ-  
ಮತಿಯ ಮಲಿನವ ತೊಳಿದು ಸಮಕೆಯಳವಡಿಸಿ  
ಶ್ರುತಿಸೂಕ್ತಿಯೊಲವಿತ್ತು ವಿಕೃತಿಯನು ಕೆಡಿಸಿ ಸದು-  
ಗತಿಯಪೇಕ್ಷೆಯನೆನ್ನ ಮನದ ಮೊಳೆಯಿಸಿದ

೪

ಮರಹನಿಲ್ಲಿಸಿಸಿ ಮಹದಹಮಾದಿವಿನರಣೆಯ-  
ನರಿಸಿ ಒಹುಮುಖವ ತವಿಸೇಕಭಾವನೆಯ  
ಕರಿಗೊಳಿಸಿ ಪೂರ್ಣದನುಮತಿಗೊಟ್ಟು ಸಂಶಯವ-  
ಹರಿಸಿ ಸಹಜಾನುಭವದಿರವನೊದವಿಸಿದ

೫

ಜೀವೇಶರ್ಪೈಕ್ಷದನುವನು ತೋರಿ ಸಂಸ್ತಿಯ  
ದಾವತಿಯ ಕಳಿದು ಘನಮುಕ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ  
ಭಾವೆಯೊಡವೆರಸಿ ನಿಜಸುಖವಿತ್ತು ಗುರುಸಿದ್ಧ  
ದೇವನೆನಿಸುವ ನಿರಾಭಾರಿ ಗುರುತಿಲಕ

೫

ಆ ದೇವನ ಪದಪದ್ಮವನಾವಗಮಭಿವಂದಿಸುವೆನು

ರಾಗ—ಸಾಳಂಗ

ಆ ದೇವನ ಪದಪದ್ಮವನಾವಗಮಭಿವಂದಿಸುವೆನು  
ಮೂಡೇವರ ನಾಮಸ್ತಿರೀರೂಪುಗಳಿಂದುಳಿದ  
॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಆವನ ಲೀಶಗಳಿಂದ್ರಾಚ್ಯುತಹರವಿಧಿಮುಖಿಜರ-  
ರಾವನ ಭಾಸಾಂಶಗಳಿನಶಶಿಮುಖತೇಜಗಳು  
ಆವನು ಮಹದಹಮಾದಿಮಬುದ್ಧಿಗಳಿಗಂಬುಧಿಯಹ-  
ನಾವನ ಸತ್ತಾದ್ವಾಂಶದ ಕೋಟಿಯ ದಾಟಿಹುದು

೮

ಆವನ ಜರರದೊಳಬ್ಜಭವಾಂಡಾಯತಕೋಟಿಗಳಿಹು  
ವಾವನನುವಧಾವಿಸುವುವು ಶ್ರುತಿತ್ತಿಸೂಕ್ತಿಗಳು  
ಆವನಜಾದಿತೃಜಾಂತಾಖಿಲಜಡವಿಶ್ವನಿಯಾಮಕ  
ನಾವನ ಸನ್ನಿಧಿವಿಡಿದೀ ಸೃಷ್ಟಾಂತಿಗಳಿಹುದು

೯

ಆವಗೆ ತೃಟಿಗೊರೆಯಾಗವು ಸಲಿಲಜಭವಶತಕಲ್ಪಗ-  
ಭಾವನ ಮನುಕೋಟಿಗಳೇಳೊಲಿದಧ್ಯೇಯಸುವುವು  
ಆವನಖಿಲಯವಿತಾರಾಸವ್ಯತಕದಗ್ರದೆ ಫೋಷಿವ  
ನಾವನು ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಯಾಗಿನ್ನನು ಬೋಧಿಸಿದಂ

೧೦

## ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸಾರಸಗಳಿ

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸಾರಸಗಳಿ  
 ಗೊಸೆದೆನ್ನ ಮನವನಾರಡಿಗೈನೇನು  
 ವಿಸುಸಿಯೇ ತೊಡವಾಗಿ ಬಹುನಾಮವಾಂತಂತೆ  
 ವಶವತಿಯವರಾವತಾರರಿಂದೆನಿಸುವ

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶಿವನ ಜಿಧ್ಮರ್ಚವೇ ಶರಣರಾಳ್ತನಗೊಂಡ  
 ಶಿವತತ್ತ್ವದನುವ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿತ್ತಿದ  
 ಶಿವನೆ ಮಾನುಷ್ಯದಿಂ ಮಾಯೆಯನಿಳಿಕ್ಕೆದ  
 ಶಿವನ ರಾಧಾವೇಶರಸವೊಂದೆ ಕರುವಾದ

೮

ಲಿಂಗದಿಂ ಸೃವಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಷ್ಟು  
 ಲಿಂಗದಿಂ ಹೆಗ್ರಾವವಗುಳಿಸಿದ  
 ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕಮುಣಿಸಿತ್ತ ಕರವದ್ದು  
 ಲಿಂಗದೆ ತನುವನಡಿಗಿಸುತ್ತೆ ಬಯಲಾದ

೯

ಮೃಡಬಲಿಪೂಗೊಂಡ ಸತಿಯ ಕೃಗಡಿದಟ್ಟ  
 ಮೃಡನಿಗೆ ಜಡೆಯ ನಲ್ಲಾಸೊಡರಿತ್ತಿದ  
 ಮೃಡನಿಗೋಸುಗ ತನೂಜನನೆ ಬಾಣಸಗ್ಗೆದ  
 ಮೃಡನಸೇಳಿಸಿದಾತ್ಮಪಿತನ ಸಂಹರಿಸಿದ

೧೦

ಹರನನ್ನೆ ಹೊರಗೆಂದು ಬೇಡೆ ಮತ್ತೊಳ್ಳಕ್ಕೆದ  
 ಹರನೆ ಬಾರೆನೆಲೊಲ್ಲಿನೆನ್ನತಟ್ಟಿದ  
 ಹರನಿಗಂ ವೀರಶ್ವನೋಪದೇಶವನಿತ್ತ  
 ಹರನ ಕೈಲಾಸವೃರವೆಲ್ಲ ಕೋಳಾಗೊಂಡ

೧೧

ಶ್ರೀವಕಾರುಣ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸ್ತುತಿ

೩೫

ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಮೇಂಫೆದಂ ಬಂದು ಪ್ರೋಳಿಯಿಂದ  
ವಾರಿವಾಧೀಯ ಮತ್ತೆ ಬೆರೆಯುವಂತೆ  
ಶಾರಿರವಿಡಿದ್ದೇದಿ ನಟಿಸುತ್ತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ  
ದ್ವಾರದಿಂ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನ್ನೇಕ್ಕಾರಾದಂಥ

೩೬

ಶಿವಶಿವಾ ಎನು ಕಂಡಾ ನಿನಿಷಾಧರವೆಡೆಬಿಡದೆ

ರಾಗ—ತೇಸುಗು ಕಾಂಬೋದಿ

ಶಿವಶಿವಾ ಎನು ಕಂಡಾ ನಿನಿಷಾಧರವೆಡೆಬಿಡದೆ  
ಭವಬಂಧವಳಿಯುಸುದು ಮತ್ತೆ | ಮಾನವಾ  
ತವಕದಿಂ ಮುಕ್ತಿಸತ್ತಿ ನಿನೊಂಬಾ | ಸ್ವಯಂವರವ  
ಜವದಿಂದೆ ಬಯಸಿ ಮೇಲ್ಪರಿವಳಾ ಮಾನವಾ                    ||ವಲ್ಲವಿ||

ಹಿಂದೆ ಭವಕೋಟಿಯೊಳು ಮಾಡಿದಫ್ಕುಲವೆಲ್ಲ  
ಬೆಂದು ಹೋದುದು ಮನದೆ ನೆನೆಯಲ್ಲಾ | ಮಾನವಾ  
ಒಂದು ಬಾರುಚ್ಚರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದೆರಡ  
ರಿಂದ ಶಿವಸ್ವದೆ ಯುಣಿಯಹನು | ಮಾನವಾ  
ಮಂದಿರವ ಬಿಡಬೇಡ ವರರಾಗ್ರದೋಳಿರ್ಹ  
ಕಂದರದೆ ನಿಲಬೇಡ ಬರಿದೆ | ಮಾನವಾ  
ಕಂದಮೂಲವ ಸವಿಯಬೇಡ ನಿನ್ನಯೆ ತನುವ  
ಕಂದಕುಂದಿಸಬೇಡ ತಪಿಸಿ | ಮಾನವಾ

೮

ಯೋಗದಸು ತಪದ ತನು ಸತಾಕ್ರಿಯಂಗಳ ಶಿಶಿ ನಿ  
ರಾಗದಾನನವರಿವಯಕ್ತಿ | ಮಾನವಾ  
ಮೇಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬೇರು ತತ್ತ್ವಗಳ ತೊಡವು ನಿಜ  
ದಾಗು ಕಳಿಬಿಂದುಗಳ ಚಿತ್ತ | ಮಾನವಾ  
ಆಗಮದ ಸಾರವಾಮಾಯಗಳ ತಿರುಳು ಮನು-  
ಪೂಗದಣ ಮೋಕ್ಷದುವಕಾಯಂ | ಮಾನವಾ  
ಭೋಗಗಳ ಹೊಣ ಭಜಕರಮರತರು ಸಂಸಾರ  
ರೀಗದಾಷಧಿವಿದುವಯಲ್ತಿ | ಮಾನವಾ

೯

ಸೂತ ಶೌನಕ ಸನಕ ಕಪಿಲ ಕಣ್ಣ ದಧೀಚಿ  
ಗೌತಮಾಗಸ್ತ್ಯದಿ ಮುಖಿಗಳ್ಳಾ । ಮಾನವಾ  
ಒತ್ತಿದನೆ ತೊಟ್ಟುಟ್ಟು ನೋಡಿ ಪಾಡಗಿದಗಿದು  
ಸಾತಿಶಯಮುಕ್ತಿವಡೆದಿರ್ವರ್ಣ । ಮಾನವಾ  
ಭೂತಳದೊಳಿದರ ಬಲದಿಂ ವಿದಳ ಸೌಮಿನೀ  
ಶ್ವೇತ ತಿರುನೀಲಕಂಠಾದ್ಯರ್ಣ । ಮಾನವಾ  
ಪ್ರೇತಪತಿಯೆರ್ದೆಯ ಬಿರ್ಮನೆ ಬಿರಿಯುವಂತೊದೆದು  
ವೈಶರಣಿಯನು ದಾಂಟಿ ಪೋದರ್ಣ । ಮಾನವಾ

ಗಳಬಳಿವ ಗದ್ದದಂ ದಳವರಿವ ಮೋಹಲತೆ  
ತುಳುಕಿ ತುಂತುರುಗೆದರ್ವ ಘೋಮ್ರಂ । ಮಾನವಾ  
ಕಳೆಯೇರುತ್ತಿಹ ಕರಣವಿಳಿವಶ್ರುಜಳದ ರುಂರಿ  
ಸುಳಿದಿರುಗಿ ಹೊಡೆಮುರಿವ ಪುಳಕಂ । ಮಾನವಾ  
ಕೆಳೆಗೊಳಲ್ಲಾ ರಸನೆ ಕೊಸದೆರ್ವ ದಾಂಗುಡಿನೆಗಿದು  
ಕಳಿದುರ್ಬಿಂ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದು । ಮಾನವಾ  
ಹೊಳೆದು ಹೊಮ್ಮಿದ ಭರಕೆ ಮುಕ್ತಿಬೀಜದ ಮೇಲೆ  
ಮೊಳೆಕೆಯೆರಡೆಲೆಯ ತಳ್ಳುವೆದು । ಮಾನವಾ

ಭವವನಧಿಬಜಬಮಘತರುವರಶು ಗದಕುಮುದ-  
ರವಿ ರುಗ್ಂಬಹಿರ್ ವಿಪದದಿ- ಮಾನವಾ  
ಪವಿ ನಿಧನಮುಕಿರಮುಪುದತ್ತದಭ್ರಜದ್ವಿ ಭಯ-  
ದವದಾವಮಾಧಿಗಜಸಿಂಹಂ । ಮಾನವಾ  
ಶಿವಯೆಂಬ ವರ್ಣಯುಗವಿದರಿನಹಿ ರಜ್ಜು ಹರಿ-  
ಯವಿ ವಿಷಂ ಸುಧೆಯಗ್ನಿ ವಿಹಿಕಾ- ಮಾನವಾ  
ಲವಮರಿ ಸರ್ವಂ ಮೃತ್ಯು ದೂಕನೆಸಿ ಕುಸುಮನೆನಿ-  
ಸುವುದು ಗುರುಸಿದ್ಧನೋಲಿಯುವನು । ಮಾನವಾ

ದೇವದೇವೇಶ ನಿನ್ನಯೆ ಪಾದಪದ್ಮದೊಳೆ

ರಾಗ—ಭನ್ನಾಸಿ

ದೇವದೇವೇಶ ನಿನ್ನಯೆ ಪಾದಪದ್ಮದೊಳೆ  
ತೀವಿರ್ಜ ಸವವಿಧಿದ ಭಕ್ತಿಗಳ ವಹಿಸಿ ಬಿಡ  
ದಾವಗಂ ಮನಾಮನಂ ರಮಿಪುದನೆ ಕರುಣಿಸಿ  
ನಾನ ಪದವಿಯನೇಣಲ್ಲಿನು                                    ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಸೇಕ್ಕುಜವ್ವನೆಯ ವಿಭ್ರಮ ಗಾಡಿ ಗಮಕಗಳ  
ಮಿಕ್ಕ ವರ್ಚಸೆ ವಿರಹಿ ಬಲು ಹಿಗ್ಗಿ ಬಾಯ್ವಟ್ಟು  
ಬಿಕ್ಕಸದ ಕೇಳ್ಳಂತೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲಾವಳಿಯ—  
ನಾಲಿಪುದೆ ಸುಶ್ರವಣವು  
ತಕ್ಕೆಯೋಡಿಯದ ಮಿಂಡಿಯುಪರೆತಿಯ ಸುಖವ ತನು  
ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ ಹೊಗಳ್ಳು ವಿಟನಂತೆ ಬಾಷ್ಟುದ ಕೊಡಿ  
ಯುಕ್ಕ ಗದ್ದುದವೇರಸಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳ ಕೊಂ—  
ಡಾಡುವುದೆ ಕೀರ್ತನೆಯದು                                    ೮

ಭೃಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ಕಿರುವ ಕೀಟವದು ಮೊದಲ ತ-  
ನ್ನಂಗಗುಣಗಳ ಮರಿದು ಹೊರಗರಿಯದದನಂತ-  
ರಂಗದೊಳು ನೆನೆವಂತೆ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ಜಾ  
ನಿಸುತ್ತಿಹುದೆ ಸಂಸ್ಕರಣವು  
ಅಂಗನಾತ್ಮಜ ಧನ ಗೃಹಕಕ್ಕೆಳಸಿ ಹಲವು ಕೃ  
ತ್ಯಂಗಳನು ಬೇಸರದೆ ವೂಳ್ಳು ಲೌಕಿಕನಂತೆ  
ಹಿಂಗಿ ಹಸು ತ್ಯಂತೆ ನೋವೆ ನಿದ್ರೆಗಳ ನಿನ್ನನುವ  
ಚರಿಸುವುದೆ ಸೇವನೆಯದು                                    ೯

ಕೆಡುತೆಗಟ್ಟಿ ಬಲೆಯರು ಮೋಹಿಸಲೆನುತೆ ಕಾಮಿ  
 ನಿಡುನೇಹದಿಂ ನಿಜಾಂಗವನಲಂಕರಿಪಂತೆ  
 ಮೃಡನೆ ಕುಸುಮಾಭರಣಗಂಧಾದಿಯಿಂ ನಿನ್ನ  
 ಸಿಂಗರಿಸುವುದೆ ಪೂಜೆಯು  
 ಪೂಡನಿವರ ಮುಂದೆ ಕಾಳಿಗವೆಸಗಿ ತೇಜವನು  
 ಪಡೆವೆನೆಂಬಭಿನ್ನಾನದಿಂದೆ ಸಾಧಕನಲಸ  
 ದೊಡಲ ದಂಡಿಸುವಂತೆ ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಮೆಯ್ಯನೀ-  
 ಡಾಡುವುದೆ ವಂದನೆಯದು

ಹರಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೊಡ್ಡೊಲಗವನೆ ಕೊಡು  
 ವರಸಂಗೆ ನಮ್ಮತೆಯಿನುಪಕರಣವೀವ ಪ್ರೋಸ  
 ಚರನಂತೆ ಕರಣತ್ರಯಂಗಳೊಳು ತವ ಚರಣ  
 ಕೈಂಕರ್ಯವದೆ ದಾಸ್ಯವು  
 ಸರಸಸಲ್ಲಾ ಪಸಮರತಿಗಳೊಳು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ  
 ಪುರುಷಂಗೆ ಸೋಲ್ಲು ಕುರುಳಾ ವೆರಳಿನಿತ್ತಂಗಂಗ-  
 ಳಿರಡಸುಗಳೊಂದಾಗಿ ಬಾಳ್ಳಾಪ್ತೆಯಂತೆ ನಿನ-  
 ಗನುಕಾಲತೆಯೆ ಸಖ್ಯವು

ಭುವಿಯೋಳತಿಪತಿಭಕ್ತಿವಿಡಿದಿಹ ಪತಿವ್ರತಾ-  
 ಯುವತಿ ತನ್ನನೆ ಪತಿಗೆ ಸೂರಿಗೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ  
 ಶಿವನೆ ದೇಹಾರ್ಥ ವಾನ ಪ್ರಾಣಗಳ ನಿನಗೆ  
 ಕೊಡುವುದಾತಾಪ್ರಾರ್ಥಣವದು  
 ಶ್ರವಣ ಕೀರ್ತನ ಫೆನಸ್ಕರಣ ಸೇವನ ಪೂಜೆ  
 ತವ ನತಿಯು ದಾಸ್ಯ ಸಖ್ಯಾತ್ಮಾಪರಣಗಳೆಂಬ  
 ನವಭಕ್ತಿಯಿಂ ನವಪ್ರಕೃತಿ ನವಗುಣವಳಿದು  
 ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಲುಮೆಯಕ್ಕುಂ ೯

ಖನೆನ್ನತೆ ಸಂಬಿ ಭಜಿಸಲಿ ನಿನ್ನ

ರಾಗ—ವಂತುವರಾಳಿ

ಖನೆನ್ನತೆ ಸಂಬಿ ಭಜಿಸಲಿ ನಿನ್ನ  
ನಾನಾತ್ಮಕಗಳನಿಂತು ತಿಳಿದೆಲೆ ಶಿವನೇ

॥ವಲ್ಲವಿ॥

ವರಿಶುದ್ಧನೆಂಬೆನೆ ವಸಿದೊವಲುಟ್ಟಿಹೆ  
ಕರುಣೀಯೆಂಬೆನೆ ಕಾಮನನೆ ಕೊಂಡಿಹೆ  
ವಿರತನೆಂಬೆನೆ ವನಿತೆಯನೆಡೆವಿಡದಿಹೆ  
ಸಿರಿವಂತನೆಂಬೆನೆ ತಿರಿಕೊಂಬೆ ಶಿವನೇ

೮

ಕುಲವಂತನೆಂಬೆನೆ ಶ್ವಪಚನೋಳುಂಡಿಹೆ  
ಬಲು ಶಾಂತನೆಂಬೆನೆ ಅಸಿಯಾಂತಿಹೆ  
ಕಲಿಯೆಂಬುವೆನೆ ಬಿಳ್ಳ ಪೆಟ್ಟನೆ ತಿಂದಿಹೆ  
ಚಲುವನೆಂಬೆನೆ ರುಂಡದಳಿದಿಹೆ ಶಿವನೇ

೯

ಸರೆಪೂಜ್ಯನೆಂಬೆನೆ ಕುಂಟಣಿಯಾಗಿಹೆ  
ದೂರೀಯೆಂಬುವೆನೆ ಬಿಟ್ಟಿಯನೆ ಹೊತ್ತಿಹೆ  
ಹಿರಿಯಕಿರಿಯವೆಂಬುವೀ ಗುಣಮಂವ  
ಗುರುಸಿದ್ಧರೂಪ ನಾನರಿವೆನೆ ಶಿವನೇ

೧೦

ನಿನ್ನನಾನೇನ ಬೇಡಲಿ ದೇವ ಕೊಡಲೆನಗೆ

ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ

ನಿನ್ನನಾನೇನ ಬೇಡಲಿ ದೇವ ಕೊಡಲೆನಗೆ  
ನಿನ್ನೋ ಜೀನುಂಟೆವೆಲ್ಲವ ನಾನೆ ತಿಳಿದು                          ||ವಲ್ಲವಿ||

ಅಶನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಕಾಲಕೂಟಪು ಹೊ ದೇವ  
ವಸನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಸೆಡೆದಾನೆದೂವಲು  
ಪ್ರೋಸ ಭೂಷಣವ ಬೇಡುವೆನೆ ಭೀಕರಾಹಿಗಳು  
ಮಿಸುವ ಗಂಧವ ಬೇಡುವೆನೆ ಹೆಣದ ಬೂದಿ                  ೮

ತುರಗವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಬಹುದಿನದ ಮುದಿಯೆತ್ತು  
ಕರದ ಪಾತ್ರೀಯನು ಬೇಡುವೆನೆ ತಲೆಯೋಡು  
ಅರಮನೆಯ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನೆ ಸಿಕ್ಕವನಭೂಮಿ  
ಪರಿಚಾರಕರನು ಬೇಡುವೆನೆ ಭೂತಗಳು                  ೯

ನಿನ್ನ ಸಗುಣದ ಸಿರಿಯಿದಂತು ಭಿಕ್ಷುವೈಶ್ವತಿ  
ನಿನ್ನ ನಿಗುಂಣಸುಖವ ನೊಡೆ ಕೇವಲವು  
ಇನ್ನಿಂದೊಂದನೆ ಬೇಡೆನೆನಗೆ ನಿನ್ನಯೆ ಭಕ್ತಿ—  
ಯನ್ನೆ ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹು ಗುರುಸಿದ್ಧ ರೂಪಾ                  ೧೦

ಭ್ರಮರಾಂಬ ಮಾಮೇವ ಪಾಹಿ । ಜಾರು

ರಾಗ—ಮಾರನಿ

ಭ್ರಮರಾಂಬ ಮಾಮೇವ ಪಾಹಿ । ಜಾರು  
ಕುಮುದಾಪ್ರೀ ಘನಮುಕ್ತಿ ಸುಖನಿಹ ದೇಹಿ ॥ನಲ್ಲಿವಿ॥

ಹರಿವರಲಲಿತತುರಂಗೇ । ನಿಜ  
ಚರಣಸೇವಕಭವತಿವಿರವತಂಗೇ  
ಕರಡಲಕಲಿತಕುರಂಗೇ । ಸಾರ  
ಸರಸಿಜಮುಖರಿಪುವವನಭುಜಂಗೇ

೧

ಅರುಣದಾಡಿಮು ಶಮರದನೇ । ಪೂಣಿ-  
ಕರುಣಾವಲೋಕನವಿರಚಿತಮದನೇ  
ಸರಸಮಧುರವೀಷೀವದನೇ । ನಷ್ಯ-  
ಸುರುಚಿರಫಳಿವೇಣಿ ಗುಣಮಣಿಸದನೇ

೨

ಅಮರನಿಕರಪರಿಪಾಲೇ । ಫೊರ-  
ಸಮರಸಮಯಜಿತಸುರಿಪುಜಾಲೇ  
ಹಿಮಗಿರಿವರಪುಣಿಬಾಲೇ । ಬಾಲ-  
ಹಿಮಕರದಂಭವಿಡಂಬಿತಫಾಲೇ

೩

ಶೈಕಾಂತಮಂಜುಳಕರಣೇ । ದೇವ-  
ಕುಸುಮನಿಚಯಕೃತನವನವಾಭರಣೇ  
ಕಿಸಲಯನಿಭಮೃದುಚರಣೇ । ಭಕ್ತಿ-  
ರಸವಾರಿನಿಧಿಮಗ್ನಿಜನಬದ್ಧಕರಣೇ

೪

ಮಲ್ಲಿಕೋಜ್ಞಲಮಂದಹಾಸೇ | ಸುರ-  
 ವಲ್ಲಭಸತಿರತಿವಿಹಿತವಿಲಾಸೇ  
 ಶಲ್ಲಜಂಪಕಸುಮನಾಸೇ | ದೇಃವಿ  
 ಮಲ್ಲಿಕಾಜುರ್ನವತ್ತಿ ಗುರುಸಿದ್ಧವಾಸೇ

೨೫

ವತಕಿನಿತೊಂದುವೇಕ್ಕಿಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ

ರಾಗ—ತೋಡಿ

ವತಕಿನಿತೊಂದುವೇಕ್ಕಿಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ  
ಮಾತೆ ಮನ್ನಿಸೆನ್ನನು ಜೀಮೂತಬಾಲೇ ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಅಷಟತ್ತ್ರಯಂಗಳ ಸಂಗದಿ ನೊಂದು | ಮತ್ತೆ  
ಕ್ಲೈಶಪಂಚಕಂಗಳುರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು  
ಪಾಶಮೂರರುಗಳ ಕಟ್ಟಿನೊಳಿಂದು | ಸಿಲ್ಲಿ  
ಗಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿರ್ವನಲ್ಲ ಕೋಮಲಾಂಗಿ | ಬೇಗ  
ಪೋಣಿಸೆನ್ನ ವರೊನಿಚಿತ್ತಪದ್ಘಬ್ಜಂಗಿ | ಕೃವಾ  
ರಾಶಿಯಂದು ನಂಬಿದೆನು ಶಂಭುಸಂಗಿ೯

೮

ಆರು ವರ್ಗಂಗಳ ಮಾನಸದೆ ಕೂಡಿ | ಮತ್ತೆ  
ಮೂರು ತಾವಂಗಳೊಳು ಬಳಲಿ ಬಾಡಿ  
ಕಾರ್ಡರಕರ್ವಂಗಳನೆ ವೋಹಿಸಿ ಮಾಡಿ | ಮುಂದೆ  
ನಾರಕಕೃದುವನೆಲ್ಲ ಕೀರವಾಣಿ | ನೀನೇ  
ಕಾರುಣ್ಯದ ನೊಡಮ್ಮ ಪಲ್ಲವವಾಣಿ | ಇನ್ನು  
ಫೋರಿಸದಿನ್ನನು ವಸ್ತುಗವೇಣೀ

೯

ಸತ್ಯಶಾಂತಿ ಸನ್ನಾಗಾರದಿಗಳು ಕೆಟ್ಟು | ಮತ್ತೆ  
ಮಿಧ್ಯಮಾಯಾಲ್ಕಿಕಿಕಕ್ಕೆ ಜಿತ್ತೆನಿಟ್ಟು  
ತೆಧ್ಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಬೋಧೆಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು | ಹೀಗೆ  
ಮೃಧನಾಗಿ ಹೋದೆನು ಜಂಪಕನಾಸೆ | ಹೀನೆ  
ಕೃತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತ ಮಾಡು ಕುಂದಹಾಸೆ | ನಿನ್ನ  
ಭೃತ್ಯನೆನ್ನಿಸೆನ್ನ ಗುರುಸಿಧ್ವಿವಾಸೇ

ಪಾಲಿಸಯಾಗ್ಯ ವಾರ್ದತೀಶ್ವರಾ

ರಾಗ—ಪಂತುವರಾಳಿ

ಪಾಲಿಸಯಾಗ್ಯ ವಾರ್ದತೀಶ್ವರಾ । ನಿಎನ್ನೆನೊಲಿದು  
ಪಾಲಿಸಯಾಗ್ಯ ವಾರ್ದತೀಶ್ವರಾ ॥  
ಪಾಲಿಸಯಾಗ್ಯ ಭಜಕಜನದ । ಯಾಳು ನೆನ್ನೆ ಭವಗುಣಗಳ  
ಜಾಲವನ್ನು ತವಿಸಿ ನಿನ್ನೆ । ಬಾಲನೆಂದು ಕರುಣವಿಟ್ಟು      ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಮರೆದು ನಿನ್ನೆ ಧರಿಗೆ ಬಂದೆನೋ । ಸಂಸಾರವೆಂಬ  
ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳಗೆ ಬೆಂದೆನೋ । ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ  
ಹಿರಿಯಭೂತದಿಂದೆ ನೊಂದೆನೋ । ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ  
ಉರುಳಿನೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಮುಂದ । ನರಿಯದಧಮನಾಗಿ ನಿನ್ನೆ  
ಚರಣಯುಗವ ಪೂಜಿಸುವುದ ಮರೆದು ನಾನು ಕೆಟ್ಟಿನಕಟ್ಟಾ      ೧

ಕಾವಿನಿಯರ ರೂಪೆ ನೋಡುತ್ತೇ । ಮಾನಸದೊಳಿಳಿಸಿ  
ಕಾಮಶರದ ಹತಿಗೆ ಬಾಡುತ್ತೇ । ವಾಯಗಳನುಳಿದು  
ಕಾಮಕೇಳಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡುತ್ತೇ । ಅತ್ಯಾಸೆಯಿಂದೆ  
ಹೇಮಭೂಮಿಗಳನು ಬಯಸಿ । ಪ್ರೇಮದಪ್ಪಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ  
ಸೋನುಧರನೆ ನಿನ್ನೆ ಮರೆದು । ತಾಮಸದೊಳು ಮುಳುಗಿಹೋದೆ      ೨

ಪರರ ಗುಣವನೆಣಿಸಿ ಜರಿಯುತ್ತೇ । ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಂಡ  
ಸರುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತೇ । ದುರುಮದದೆ ಸೊಕ್ಕೆ  
ಗುರುವ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತೇ । ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದೆ  
ತರುಣಿಸುತ್ತರು ನಿತ್ಯವೆಂದು । ಕರಡಿಯಂತೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು  
ಬರಿದೆ ಕೆಡುವೆನಯ್ಯ ನಮಗೆ । ಮರುಕವಿನಿತು ಬಾರದಲ್ಲಾ      ೩

ಕೆಡುವ ತನುವನಿದನು ನಚ್ಚುತ್ತೇ | ಈ ಕೈಗಳಿಕವಾದ  
ವ್ರಾದವಿಯಳಿಳಿಸುವಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇ | ಲೋಕಿಕವನಿದನು  
ತೊಡರಿ ವೋಹದೊಳಗೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತೇ | ನಿಭಾಗಗ್ರಂಥಿಯೋ  
ಳಿಡಣಿ ನಿಧಿಯ ಕಾಣದಂತೆ | ಮೃಡನೆ ನಿಕ್ಷಮುಕ್ತಿಸುವವ  
ಕೊಡುವ ನಿನ್ನ ಮರೆದು ನಾನು | ಕಡುದುರಾಶ್ನಾದನಲ್ಲಾ ೪

ಆರು ಭೃಮೆಗಳಿನ್ನ ತಿನುತ್ತಿವೆ | ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು  
ಮೂರು ತಾಪವೆನ್ನ ಸುಡುತ್ತಿವೆ | ಷಡುವಗ್ರವೆನ್ನ  
ಗಾರುವಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಲುತ್ತಿವೆ | ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ್ಯೇದು  
ವ್ಯೇರಿಯಂತೆ ಹೊಸಗಿ ಮಸಗಿ | ಹೋರುತ್ತಿಹುವು ಭವದೆ ಸೋಯ  
ಲಾರೆ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧರೂಪ | ಸಾರವೋಕ್ಕುಸುಖವನಿತ್ತು ೫

ರಕ್ಷಿಸದಿಹೆ ದೇವರೀ!

ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ

ರಕ್ಷಿಸದಿಹೆ ದೇವರೀ | ನಿಂನಿಂತವ್ವ  
 ಪಕ್ಷಪಾತನ ಮಾಖರೀ  
 ಅಕ್ಷಯನಾಷಿಷ್ಟರಹ ಪೂರ್ವದವರ ವಾ-  
 ಪಕ್ಷಯವನು ಮಾಡಿ ಪೂರೆದೇತಕ್ಕೆನ್ನನು ॥ವಲ್ಲವಾ॥

ಸೃಂಗಲುಚಿತವಲ್ಲದ | ವಾಪವ ಮಾಡಿ  
 ಪರಕುವಿಹಕು ಸಲ್ಲಿದ  
 ನರಭಾಳನೆನಿಸಿದ ನಿರಳಗೊಲಿದು ಪ್ರಮ-  
 ಥರ ಸಾರ್ವಭಾಮತ್ವವಿತ್ತೇತಕ್ಕೆನ್ನನು ೮

ತನಗಂತ್ಯಜಿಯೋಳಿಗೆದ | ಪುತ್ರಿಯ ಕೂಡಿ  
 ತನುವನಂತ್ಯದೆ ಕಳೆದ  
 ಘನಕವೀರ ಸುಕುಮಾರನನು ಪುಷ್ಟಕದೊಳಿಟ್ಟು  
 ಕನಕಪರ್ವತಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೇತಕ್ಕೆನ್ನನು ೯

ಕಾಮದಿಂ ದ್ವಿಜತೆಗೆಟ್ಟು | ಶೂದ್ರನ ಕೂಡಿ  
 ನೇಮನಿಷ್ಟೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು  
 ಭಾವಿಯೋಳಿದು ಚಾಂಡಾಲರೋಳುದಿಸಿದ  
 ಸೌನಿನಿಗಳಿಸೌಖ್ಯವಿತ್ತೇತಕ್ಕೆನ್ನನು ೧೦

ಪಾತಕಶತಕೋಟಿಯು | ನಾಷರಿಸಿದ  
 ಶ್ವೇತನೆಂಬುವ ಪಾಷಿಯ  
 ಯಾತನೆಬಡಿವ ಕಾಲನ ಕೊಂಡು ನಿಜರೂಪ-  
 ನಾತಂಗ ತೋರಿಸಿ ಪೂರೆದೇತಕ್ಕೆನ್ನನು ೧೧

ಇನಿತು ಪಾಠಕೆಯೇ ನಾನು | ಅದರೂ ನಿನ್ನ  
 ಸೆನೆಹದು ಕೆಡಿಸದೇನು  
 ಮನದೇ ‘ಭಕ್ತಃ ಶ್ರಾವೋ ಮಮ’ ಎಂಬ ವಚನವ  
 ಸೆನೆಯದೆ ಗುರುಸಿದ್ಧರೂಪ ಏತಕ್ಕೆನ್ನನು

ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆಯೊಳು ಬಿದ್ದು ಕೆಡಬೇಡನೆಲೆ ಮರುಳೆ

ರಾಗ—ದೇಶಿ

ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆಯೊಳು ಬಿದ್ದು ಕೆಡಬೇಡನೆಲೆ ಮರುಳೆ  
ವರವಸ್ತುವನೆ ಮರೆದು ಲೋಕಿಕಿವ ನಂಬಿ

॥ನಲ್ಲಿವಿ॥

ಶರಿರ ಸತಿಪ್ರತ್ಯರೀಸ್ವವರೀಂದು ನಚ್ಚಿರುವೆ  
ಮರಣಕಾಲದೆ ನಿಸ್ಸೆ ಹಿಂದೆ ಬಹರೀ  
ಇರುವ ದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹುವರೆ ಯಮ-  
ವೃರದ ಬಾಧೆಯ ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬುವರೀ

೮

ನೀನುದಿವುದಕೆ ವೊದಲು ನೀನೆದಾರಿವರಾರು  
ನೀನಿರುವ ಪರಿಯಂತವಗಲದಿಹರಿ  
ನೀನು ಪುನರಪಿ ಜನಿಸಲಿವರು ನಿನಗಾಗುವರೆ  
ಶ್ವಾಸನ ಕನಸಿನಂತೆ ಸಂಸಾರಸುಖವು

೯

ಕಾರಮಿಂಚಿನ ತೆರದೆ ತೋರಿ ನಿಮಿಷದೆ ತನುವು  
ನೀರಿಗುರುಳಿಯ ತೆರದೆ ಮಾಯೆಯಹುದು  
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಮರೆದು ಶರಿರಸುಖಕೆಳಸುವುದು  
ನೀರಿನೊಳು ಕ್ಷೇಯಿಕ್ಷೇ ನೆಕ್ಷಿದಂತಹುದು

೧೦

ನೆರೆದ ಸಂತೆಯ ಪರಿಯು ಸಿರಿ ಪುಣ್ಯ ತೀರಿದರೆ  
ಹರಿದು ಹೋಹುದು ಸುತ್ತು ಬಯಲು ಬಯಲೆ  
ಸ್ಥಿರಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆಯಿದಹಭೋಗಕಾಸಿವುದು  
ನೆರೆ ತುಪ್ಪದಾಸಗೆಂಜಲು ತಿಂದ ಪರಿಯು

೧೧

ಬಿಂದುಸುಖಗದಿನಿತೆ ದುಃಖವಸಿಗೊಳಿಯು ಮಧು-  
 ಬಿಂದುಲೇಹಮೊಲೆನುತೆ ಗುರುಸಿದ್ಧಾನ್ತ  
 ಹೊಂದಿ ಲೌಕಿಕವನುಳಿದಧ್ವಾತ್ಮದನುವನೆರಿ-  
 ದೊಂದೆಡರವೆರಸದಾನಂದದೊಳಗಿರದೆ

నంబబోడమై మనుజ

రాగ—ఒడ్డు ధన్యాసి

నంబబోడమై మనుజ | నంబబోడమై  
నంబి కెడువరుంటే మళ్ల | బొంబెయంత తనువనిదను ||పల్ల||

వాయెయిందే జనిసి బెల్లిదు | కాయవేసిసి సత్తు కడిగే  
నాయినరియు తిందు కెడువ | హేయవాద వప్పువనిదను      ८

నూరుబాళ్ళైనెందు తన్న | సేరినలవరాళీయన్న  
నీరకలసి నివుషదల్లి | తోరియలివ దేహవిదను      ९

ధరేయ భోగకెళిసి పరవ | మరేదు తన్న నళ్ళదవర-  
నేరదువిధది కెడిసి యమన | పురకే కళుహువంగవిదను      १०

సత్తు హట్టి తాను తన్న | నిత్యవేందు హోందిదవర  
కత్తుయంతిరిహపరక్క | సుక్కిసులివ గాత్రవిదను      ११

ఒడెయదుదియదమలసుఖవ | పడెయే శ్రీగురుసిద్ధసింది  
కోడద తెరదొళోడెదు ధరేయో | లడగి కెడువజడతనువను ॥

ಮನವೆಂಬ ಮಕಟಿನ ತಡೆಯಲಾರೆನು ದೇವಾ

ರಾಗ—ಕೇದಾರಗೌಳ

ಮನವೆಂಬ ಮಕಟಿನ ತಡೆಯಲಾರೆನು ದೇವಾ  
ಎನಿತಿದರ ಚಪಲಚೇಷ್ಟೆಗಳ ವರ್ಣಸಲಿ ||ವಲ್ಲವಿ||

ಧರಿಯನೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ಕೊಡೆಯಿಂದಲಾಳುವುದು  
ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ತಪವ ಮಾಡುವುದು  
ತರುಣಿಯರ ಕಂಕುಳೊಳು ಕೈಯಿಂಕ್ಕಿ ಸಗಿಸುವುದು  
ಕರಿಯ ಮೇಲಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯುವುದು

೮

ಅನುಭವದಿ ಜೀವೇಶರ್ಪೈಕೃವನು ತಿಳಿಯುವುದು  
ಧನವ ದಶಲಕ್ಷವನು ಗಳಿಸಿ ಹೊಣುವುದು  
ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿರತಿಯಿಂ ಪೂರಿದುವುದು  
ವನಚೀರೆಢವಾಂಡವೊಂದೆಂದೆಂದನೆಣಿಸುವುದು

೯

ಅರಿಗಳನು ಹಿಡಿದು ಹೆಡಮುಡಿಗಟ್ಟಿ ಹೊಸಗುವುದು  
ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆದ ರಂಭೆಯೊಳು ರಮಿಸುವುದು  
ಬರಿದೆ ನೀನೇಕಿನಿತು ಚೇಷ್ಟಿಸುವೆಯೆನೆ ಭುವಿಯೊ-  
ಳರುವ ಕೊತಿಗಳಾರ ಶಿಷ್ಟರೆಂಬುವುದು

೧೦

ಸಿದಿವೆನೆನೆ ನೊದಲೆ ಮುಮ್ಮಾರ್ಹ ಹಾರಾಚಿಹುದು  
ಪೂಡಿವೆನೆನಲಾ ನುಡಿಯದಾರದೆಂಬುವುದು  
ಕುಡುಗದನವಿನ ಕೊರಳ ಗುದ್ದೆಯಂದದೊಳಿಸ್ತು-  
ಸೆಡಿವಿಡದೆ ಮಳಜಗದೊಳಿದಾಡುತ್ತಿಹುದು

೧೧

ధరేయ నిక్షేపవను కచ్ఛల్లిగొండిదరు  
ధరేయదల్లల్ కళ్నన కాడువంతే  
గురుసిద్ధ ఎన్న మనవావ విషయంగళొళ్లు—  
గెరగలల్లెల్ల నిఱం కాణిసద బిడిస్యై

౫

ಅಗದಾಗದು ಲೋಕದವರಿಗೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿ

ರಾಗ—ಮಾಳನಗೊಳ

ಅಗದಾಗದು ಲೋಕದವರಿಗೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿ  
ಭೋಗೀಜ್ಞೇಯೋಳಗುಳ್ಳ ಬರಿಯ ಮೈರಾಗ್ಯದಿಂ                   ॥ ವಲ್ಲವಿ॥

ಪ್ರಸವದುಃಖದೇ ಶ್ರೀಡೇಯನು ಬಯ್ದು ಬಳಿಕೆದ-  
ನೇಸಗಲಾತುರಿವ ಕಾಮಿನಿಯಂದದಿ  
ಮೈಸನಕಾಲದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ರೋಸಿ ಸುಖನ್ಯ ಸಂ-  
ಧಿಸಲು ಮೈಮರೀವ ಪ್ರಸೂತಿಮೈರಾಗ್ಯದಿಂ

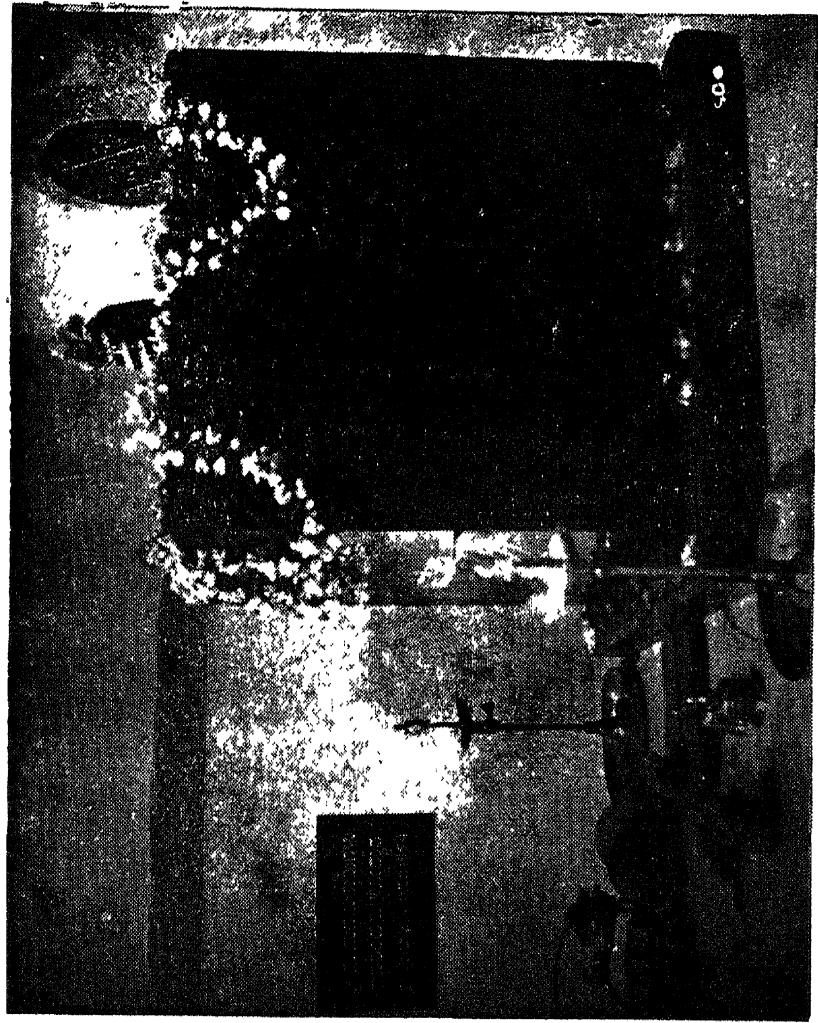
೮

ನಳ್ಳಕೃಷ್ಣಾಧ್ಯರ ಹಾನಿಕಥಿಗೇಳ್ಳ ಸಮಯದೊ-  
ಳಿಳಿಯ ಭೋಗವನೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಿಗಾಳಂತೆ  
ಬಳಿಕೇಚೆಗ್ಗೆತಂದು ಸತಿಪುತ್ರಧನಧಾಂಘ-  
ಗಳಿಗಸವಸಿವ ಪುರಾಣಮೈರಾಗ್ಯದಿಂ

೯

ಶವವ ಸಂಸ್ಕಾರಿಸುವಲ್ಲಳಲ್ಪರ ಕಂಡು ದೇ-  
ಹವ ನಜ್ಞೇವಿನ್ನೆಂದು ದೃಢವ ಮಾಡಿ  
ಭವನಕ್ಕೆದಿದ ಕೂಡೆ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಬಳಲ್ಲ ಕಾ-  
ಯವನುವಚರಿವ ಶೃಂಶಾನಮೈರಾಗ್ಯದಿಂ

೧೦



( ಶ್ರೀ ಸಹಸ್ರಾರ್ಥಿ ಶಿವಯೈರೋಗಿಗಳ ಮರ ಗಡ್ಡುಗೆ  
ಸುಜಾತೆ ನನ್ನವಿಗಳ ಪರಿಂದ ಜೀವೋರ್ಮಾಡ್ಯಾ ಏ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ )



## ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನ್ಭವ

ರಾಗ—ನಾಟಿ

ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನ್ಭವ ನಿನ್ನಂಷ್ಟಿಯನು ತಳುವ  
ಮಾಡದೇ ವರಗೆಳನೆ ಕರುಣಿಸಿಲೆ ದೇವಾ      ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಮನದೈಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯನು ನಾಲಗೆಯಾ  
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ನುಡಿವುದನು  
ತನುನಿನೊಳು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವದನು ಕಿವಿಯೋ-  
ಳನುದಿನವು ಪ್ರಣವನಾದವನೆ ಕೇಳ್ವದನು

೮

ವರಬಿಂದುಕಾಂತಿಗಳ ನೇತ್ರದೊಳು ನೊಳ್ವದನು:  
ಕರದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಳ್ವದನು  
ಮರೆದಾದೊಡಿಹ ವರಕೆಳಸದಿಹ ವಿರತಿಯನು  
ಶರಿರವಿರುವನ್ನವರಿತವರ ಸಂಗವನು

೯

ಆವಕಾಲದೊಳು ತತ್ತ್ವಾನುಭವವನು ಕಾಣಾ-  
ವೀವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಪುಸಿಯೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನು  
ಭಾವದೊಳು ನೀನೆ ನಾನೆಂಬ ಸಂಧಾನವನು  
ದೇವ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಳು ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು

೧

## ಬಿಡು ಬಾಹ್ಯದೊಳು ಡಂಭವ

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ಬಿಡು ಬಾಹ್ಯದೊಳು ಡಂಭವ । ವಾನಸದೊಳ-  
ಗೆಡೆವಿಡೆದಿರು ಶಂಭುವ  
ಒಡಲೊಳು ವಂಚಿಸಿ ಹೊರಗೆ ನೀ ಕೀತಿಯ  
ಪಡೆದರೆ ಶಿವ ನಿಸಗೊಲಿವನೆ ಮರುಳೇ      ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಜನ ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆಕೊಂಡರೇ ಸುಂಟು ಲೋಕದಿ  
ಮನ ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆಕೊಂಬುವುದೆ ಚೆಂದವು  
ಜನರೇಸು ಬಲ್ಲರು ಒಳಗಾಗೊ ಕೃತ್ಯವ  
ಮನವರಿಯದ ಕಳ್ಳತನವಿಲ್ಲವಲ್ಲ      ೦

ಜನರು ಮೆಚ್ಚುತೆ ನಿಷ್ಠ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದುರೀ  
ಜನ ಮೆಚ್ಚುದಿರೆ ಶಿವ ಬಿಡೆತಿಹನೇ  
ಜನರಿಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠನು ದೊಡ್ಡಾ ತನೆಂದರೆ  
ಚಿನುಮಯ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಅರಿಯನೆ ಮರುಳೇ      ೨

ಮನದೊಳು ಶಿವ ತಾನು ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹ  
ಮನ ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದರೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚುವ  
ಮನಕಂಜಿ ನಡೆಯದೆ ಜನಕಂಜಿ ನಡೆದರೆ  
ಮನದಾಣ್ಣಗುರುಸಿಧ್ ಮರೆಯಾಗೊನಲ್ಲ      ೩

## ಮಾತನಿಂದ ತಿಳಿಸಲೇಕೆ ?

ರಾಗ—ಹಾರಸಿ

ದ್ವೈತಭಾವವಳಿಯಿತೆಂದು | ಮಾತನಿಂದ ತಿಳಿಸಲೇಕೆ ?  
ದ್ವೈತಭಾವವಳಿದ ಕುರುಹು ಮೇಲೆ ತೋಪ್ರದು ||ವಲ್ಲವಿ||

ಶರಿರದಾಸೆಯಿಲ್ಲದುದಕೆ | ಮರಣಕಂಜದಿಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ವಿರತಿ ಬಲಿದುದಕ್ಕೆ ಭೋಗಕೆರಗದಿಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು  
ಕರಣವಿಜಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಹರಿಯದಿಂದಿರುಯಗಳೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಮರೆವೆಯಡಿದುದಕೆ ತೋಪ್ರ ಬೊಮ್ಮದಿರನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು . . . . . ೧

ಕೈಮೆಯ ನಿಲವಿಗನ್ನರವಕೃತಿಗಳ ಸಹಿಸುತ್ತಿಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಸಮತೆಗೆಲ್ಲವೊಂದೆಯಾಗೆ ಕಾಣ್ಣ ನಡೆಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು  
ಮಮತೆಗೆಟ್ಟಿದುದಕೆ ತನುಧನಗಳುಪೇಕ್ಕೆಯದುವೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಭ್ರಮೆಯ ನಷ್ಟಕಾರ್ತನೇಕಭಾವನೆಯದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು

ನಿತ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಳಿವಿಗನ್ನರನನುಸರಣೆಯದುವೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಸತ್ಯಮುದಿಸಿದುದಕೆ ಪುಸಿಯದರುವ ನುಡಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು  
ಚಿತ್ತಶಿಧಿಯಾದುದಕ್ಕೆ ಸಕಲಸದಾಗುಣಗಳೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ವಸ್ತುವಿಡಿದುದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧವಿಕೃತಿಲಯವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು . . . . . ೨

ಸ್ತುತಿಗೆ ಮನದೆ ಹಿಗ್ಗಿದುದಕೆ ನಿಂದೆಗಳುಕದಿಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಶ್ರುತಿಯ ನಿರಿದುದಕೆ ತೋರಿದ ಸರ್ವವಿಧಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು  
ಗತಿಯ ಬಯಸದುದಕೆ ಸಗುಣದ್ವೈವಿಡಿಯದಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ವಿತಿಗೆ ಬಾರೆದುದಕೆ ಮೋನಮುದ್ರೆಯದುವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು . . . . . ೩

ವರಮನಾದುದಕ್ಕೆ ಜೀವಗುಣಗಳುಡುಗಿದರವೆ ಸಾಕ್ಷಿ  
ಹೊರಗೆ ಮರೆದುದಕ್ಕೆ ದೇಹವರವಶವದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು  
ವರವು ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನೆ ಬೆರೆದು ಮೋಕ್ಷವಡೆದ ಗೊತ್ತಿ-  
ಗಿಗ್ರಾ ವಿಜವನರಿಯದಂತೆ ಸುಮೃದ್ಧಿಹುದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು ೨೯

ಗುಣಗಳೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ

ಗುಣಗಳೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ  
ಮಣಿಹೇಮಾದಿಗಳು ಭೂಷಣವಲ್ಲವು  
ಮಣಿಹೇಮಭೂಷಣಾ ದೇಹಾಂತವಿರವಿಂತಿ  
ಗುಣಭೂಷಣಾ ಚೆಂದ್ರಾರ್ಕವದಾಗಿಯೆ      ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಚರಣಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯೆ ಭೂಷಣ  
ಕರಕೆ ಸತ್ರಾವಾತ್ರದಾನವೆ ಭೂಷಣ  
ಗುರುಪಾದಪ್ರಣಿತಿಯೆ ಸಿರಸಿಗೆ ಭೂಷಣ  
ಹರದರುಶನವೆ ನೇತ್ರಕೆ ಭೂಷಣ

೮

ಅನುಪಮ ಸತ್ಯವೆ ರಸನೆಗೆ ಭೂಷಣ  
ಘನಪುಣ್ಯಕಥೆಯೆ ಕಣಂಕೆ ಭೂಷಣ  
ತನುವಿಗೆ ಪರಕಾಂತಾಜಹನವೆ ಭೂಷಣ  
ಮನಸಿಗೆ ಧರ್ಮಚಿಂತೆಯೆ ಭೂಷಣ

೯

ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆಗಗನವೆ ಭೂಷಣ  
ಸಿರಿಗೆ ದೀನರ ಪೂರ್ವಣೆಯೆ ಭೂಷಣ  
ನರಜನ್ಮಕಹಿತಾಹಿತಾಸ್ಥಿಯೆ ಭೂಷಣ  
ದುರಿತಭೀತಿಯೆ ಸೌಜನ್ಯಕೆ ಭೂಷಣ

೧೦

ಧರೆಯೋಳಹಿಂಸೆಯೆ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ  
ಪರತರತವಕೆ ಶಾಂತಿಯೆ ಭೂಷಣ  
ದರುಶನಾಶ್ರಮಕೆಲ್ಲ ವಿರತಿಯೆ ಭೂಷಣ  
ವಿರತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯೆ ಭೂಷಣ

೧೧

ನೆರೆ ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷ್ಮಿನೇ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ-  
ವರಿನಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪದೆ ಭೂಷಣ  
ಗುರುಸಿದ್ಧನಮಲಕೃಷ್ಣಾಲಭ್ರ ಮುಕ್ತಿಯೇ  
ವರಿಕಿಸಲಿಂತಿವೆಲ್ಲಕು ಭೂಷಣ

ಏತಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡುವೆ ಮೂರಾ

ರಾಗ—ತೋಡಿ

ಉತ್ತರ

ಏತಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡುವೆ ಮೂರಾ । ವಿಶ್ವ-  
ನಾಥನೇ ಪೋಣಿವನು ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ                    ||ಪಲ್ಲವಿ||

ಯಾರು ನಮಗಾಗುವ ಸಹಾಯರಿಲ್ಲ । ವೆಂದು  
ಹಾರ್ಯಸಿ ಸುಮೃನೆ ಬಳಲುವೆಯಲ್ಲ  
ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳನು ವಾಲಿಸಬಲ್ಲ । ನಮ್ಮ  
ಮಾರಾರಿ ನಿನೆಷ್ವವರ್ವನ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ

೮

ಮಕ್ಕಳುಮರಿಗೆ ಮುಂದೆ ದಾರಿಯೇನು । ಎಂದು  
ದುಕ್ಕುಮೊಳು ಕೊರಗಿ ಸಾಯುವೆ ನೀನು  
ಮಕ್ಕಳು ಗಭರ್ದೊಳಿರುವಾಗ ತಾನು । ತುತ್ತ  
ನಿಕ್ಕಿ ಸಾಕಿದೀಶನಿರ್ವಾಗಿಲ್ಲವೇನು

೯

ಬೆಟ್ಟಿದ ತುದಿಯೋಳಿರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ । ಅನ್ನ-  
ವಿಟ್ಟು ಸಾಕುವಿಶನೆ ದಿಕ್ಕೆನ್ನುತೋಳಿಗೆ  
ನಿಷ್ಪೇಯಿಂ ನಂಬಿರೆ ತಪ್ಪದರಗಳಿಗೆ । ತಾನೆ  
ಕಟ್ಟಿ ತಂದುಕೊಡುವ ತನ್ನ ಯೆ ಬಳಿಗೆ

೧೦

ಅನೆಯಿಂದಿರುವೆ ನಾಳಿಗುಂಬೆನೆಂದು । ಧಾನ್ಯ  
ರಾಸಿಯನೇ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವುದು ಸಂದು  
ವಸುಕಾಲವಿರಲಾನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆಂದು । ಮೇವ-  
ನಾಸಿಸದೆ ಬಾಳ್ಳುದ ನೀ ತಿಳಿದಿಂದು

ಪಕ್ಕಿಗಳಿತ್ತತ್ತಲ್ಯಾದಿ ಮೇಯುವಂತೆ । ಸರ್ವ  
ಪೃಥಿವೀನ್ಯಾದಿ ಮೇಯುವುವೆ ಮುಂತೆ  
ಪಕ್ಕಿಪೃಥಿವಿಗಳ ಪೋಷಿಸುವಂತೆ । ನಿನ್ನ  
ರಕ್ಷಿತನು ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಲೊ ಭಾರಂತೇ

ಕಾಯಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ

ಕಾಯಕಾಂತಾರವಹೊಕ್ಕು ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ  
ಮಾಯಾನೋಹದ ಮೃಗಗಳ ಕೊಲ್ಲಿರೋ

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಕೋಪವೆಂದೆಂಬುವ ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಗಳುಂಟು  
ಪಾಪವೆಂದೆಂಬ ಸೂಕರಗಳುಂಟು  
ಚಾಪಲ್ಪುಗುಣಗಳೆಂದೆಂಬ ಜಿಂಕೆಗಳುಂಟು  
ಕಾಪಟ್ಟುವೆಂದೆಂಬ ನರಿಗಳುಂಟು

೮

ಮೇರಿವನ್ನೆಮದಗಳೆಂದೆಂಬ ಕೋಣಗಳುಂಟು  
ಬರಿಯ ಡಂಭಗಳೆಂಬ ಕರಡಿಯುಂಟು  
ಉರಿವ ಮನ್ತ್ರರ ಬುಧಿಯೆಂಬ ಕೇಸರಿಯುಂಟು  
ಮರವೆಯೆಂದೆಂಬುವ ಗಜಗಳುಂಟು

೯

ವರಮ ಸದ್ಘಕ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನೆ ಮಾಡಿ  
ವಿರತಿಯೆಂದೆಂಬ ಸಿಂಜಿನಿಯ ಹೂಡಿ  
ಅರಿವೆಂಬ ಬಾಣದೊಳವನೆಚ್ಚು ಕೆಡಹುತೇ  
ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಫಿಗಳ್ಳುವಹಾರಿಸಿ

೧೦

ಎಂಥ ಸೋಚಿಗವಾಯಿತೆಲೆ ಕಾಂತೆ

ರಾಗ—ಹಾರಸಿ

ಎಂಥ ಸೋಚಿಗವಾಯಿತೆಲೆ ಕಾಂತೆ | ಇದ-  
ರಂತಸ್ಥವನು ವೇಳೆ ಮತಿವಂತೆ ||ವಲ್ಲವಿ||

ಸೋಳ್ಯಾಯೊಂದಾನೆಯ ತಿಂದಿತು | ಕೋಳಿ-  
ಸಿಳ್ಯಾಯು ಗರುಡನ ಕೊಂದಿತು  
ಜಳ್ಯಾ ಬೀಜವು ಮೊಳೆತೆದ್ದಿತು | ದೊಡ್ಡ-  
ಕೋಳ್ಯಾಯುರಿಯು ತಣ್ಣಿಗಿದ್ದಿತು

೮

ಏಣನೊಂದುಡುವನು ಹಡೆದಿತು | ಅದು  
ಕೋಣೆಗೆಳೆಂಟನು ಬಡಿದಿತು  
ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿತು | ಹೆತ್ತೆ-  
ಬಾಣತಿಯನೆ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು

೯

ಗೂಗೆ ಕಾಗೆಯ ತಿಂದು ತೇಗಿತು | ಕಂಡು  
ಭೋಗಿ ಹೆಡೆಯನೆತ್ತಿ ಕೂಗಿತು  
ಕೂಗಲು ಗಿಡುಗನು ಸತ್ತಿತು | ಸಾಯ-  
ಲಾಗಳೆ ಗಳಿ ಕಾಣುತ್ತಿತು

೧೦

ಕುರಿಯೊಂದು ನರಿಯನು ಹೊತ್ತಿತು | ಅದು  
ಗಿರಿಗಳೀಳನು ಒಂದೆ ಹತ್ತಿತು  
ಕರಡಿಯ ಕಷಿ ಮುರಿದಿಕ್ಕೆತು | ಸಣ್ಣ  
ಇರುವೆಯ ಕೃಗದು ಸಿಕ್ಕಿತು

೧೧

ಇಲಿಯೋಂದು ಬೆಕ್ಕನು ಹಿಡಿದಿತು । ಚಿಕ್ಕ  
ವೊಲನಾರುನಾಯ್ಲ ಕಡಿದತು  
ಹಳಿಯು ಗೋವನ ಕಂಡು ನಡುಗಿತು । ಅದು  
ಸಲೆ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಳಡಿತು

ಒ

ಶರಿರವೆಂದೆಂಬುದ ಹೊಲನ ಹಸನ ಮಾಡಿ

ರಾಗ—ಸುರಟಿ

ಶರಿರವೆಂದೆಂಬುದ ಹೊಲನ ಹಸನ ಮಾಡಿ  
ವರತತ್ತತ್ವ ಬೆಳೆಯನೆ ಬೆಳೆದುಣ್ಣಿ ರೋಗೀ ॥ ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶಮೇದಮೇಯೆಂದೆಂಬುವೆರಡೆತ್ತುಗಳ ಹೂಡಿ-  
ವಿಮಲಮಾನಸವ ನೇಗಿಲನೆ ಮಾಡಿ-  
ಮನುಕಾರವೆಂದೆಂಬ ಕರಿಕೆಯ ಕಳೆದಿಟ್ಟು  
ಸಮತೆಯೆಂದೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವ ಜೆಲ್ಲಿ

೮

ಗುರುವರನುಪದೇಶವೆಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ  
ಮೆರಿವ ಸಂಸ್ಕಾರವೈಸ್ವಾಯ ಬಲದಿ  
ಅರಿವೆಂಬ ಪೈರನೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತೆ ಮುಸುಗಿದ್ದ  
ದುರಿತದುಗುರುವೆಂಬ ಕಳೆಯ ಕಿತ್ತು

೯

ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ಬೆಳೆದುಂಡು  
ವರಮಾನಂದದೊಳು ದಣ್ಣನೆ ದಣೀದು  
ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಡಿಗಳಿಗೆರಗುತ್ತೆ ಭವವೆಂಬ  
ಬರವನು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ ಕಳುಹಿ

೧೦

ಹಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುತ್ತವರಲ್ಲಿ ನಿಹುದು

ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ

ಹಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುತ್ತವರಲ್ಲಿ ನಿಹುದು  
ಸಾಕು ಬಿಡು ತಮ್ಮೊಳ್ಳೀ ಗುಣಗಳಿರುತ್ತಿರಲು

॥ವಲ್ಲವಿ॥

ಪರನಿಂದೆ ಪರವಧೂಸಂಗ ಕುಟೀಲ ಕುಯುಕ್ತಿ  
ಪರಹಿಂದೆ ಕಪಟ ನಿರ್ದಯೆ ಕರಿಣವಚನ  
ಗುರುಸರಾಕರಣ ಮದ ವೋಹ ರಾಗ ದ್ವೇಷ  
ದುರಿತಾದಿ ದುಗುಣಂಗಳು ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿರಲು

೮

ಸತ್ಯ ಸನಾಗ್ರಹ ಶಮೆ ದಮೆ ಶಾಂತಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ  
ತತ್ತ್ವವಿಶರಣ ವಿದ್ಯೆ ವಿನಯ ದಯೆ ಧರ್ಮ  
ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ವಿವೇಕ ವಿರತಿ ಜಪತನಯೋಗ-  
ವಿತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಂಗಳು ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿರಲು

೯

ತಿಳಿಯಲೀ ಗುಣಗಳೊಳಗೊಂದೊಂದೆ ಶತಯಾತ್ರ-  
ಗಳ ಪ್ರಣಾಫಲವ ತವಿಸುವುವೀವುವೆನಲು  
ಕಳೆದುತ್ತಾದಿ ಗುಣಗಳನಂತ್ಯಗುಣವಿಡಿದೊ-  
ಡೊಲಿವನೀ ಗುರುಸಿಧ್ವನೆಂಬುದನು ಮರೆದು

೧

ಅಧಿಕವಹ ಸರ್ಕಲ ಗುಣಗಳನಿಲ್ಲಿ ವರ್ಣಸುವೆ

ರಾಗ—ಮಾರ್ತಿ

ಅಧಿಕವಹ ಸರ್ಕಲ ಗುಣಗಳನಿಲ್ಲಿ ವರ್ಣಸುವೇ-  
ನಧಿಕರಿದಾಚರಿಸಿ ನಿಜಮುಕ್ತರಹುದು ॥ವಲ್ಲನಿ।

ಸರ್ಕಲವಾವಂಗಳೊಳು ಪರನಿಂದೆಯದಧಿಕ  
ಸರ್ಕಲಪುಣ್ಯದೋಳನ್ನೆಪೋಷಣೆಯದಧಿಕ  
ಸರ್ಕಲದುಗುರ್ಣಣಗಳೊಳು ಲೋಭವೆಂಬುವದಧಿಕ  
ಸರ್ಕಲಗುಣಂಗಳೊಳು ವಿಶರಣವದಧಿಕ

೮

ಅಶಿಳಲಾಞ್ಜವಗಳೊಳು ದೇಹಿಯೆಂಬುವುದಧಿಕ  
ಅಶಿಳಗೌರವದೊಳಗಯಾಚನೆಯದಧಿಕ  
ಅಶಿಳವಹತಪಗಳೊಳು ಸತ್ಯವೆಂಬುವುದಧಿಕ  
ಅಶಿಳತೀಥ್ರದೆ ನಿಮಲವಾನಸಸವದಧಿಕ

೯

ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳೊಳು ಭವಬಂಧನವದಧಿಕ-  
ವೆಲ್ಲ ವಿಜಯದೆ ಕರಣಗಳ ವಿಜಯವಧಿಕ  
ವೆಲ್ಲ ಜನ್ಮಂಗಳೊಳು ಮನುಜಜನ್ಮವದಧಿಕ-  
ವೆಲ್ಲ ಸುಖಗಳೊಳು ವೈರಾಗ್ಯಸುಖವಧಿಕ

೧೦

ಸರ್ವಾಸನೆಂಗಳೊಳು ಸಿದ್ಧಾಸನವದಧಿಕ  
ಸರ್ವಮುದ್ರೆಗಳೊಳು ಶೀಚರಿಯದಧಿಕ  
ಸರ್ವನಾಡಿಗಳೊಳು ಸುಷುಪ್ತನಾಡಿಯದಧಿಕ  
ಸರ್ವಲಕ್ಷ್ಯದ ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷ್ಯವತ್ಯಧಿಕ

೧೧

ನಿವಿಲವಹ ಗುರುಗಳೊಳು ಗುರುಸಿದ್ಧನತ್ಯಧಿಕ  
ನಿವಿಲನಿದ್ಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯತ್ಯಧಿಕ  
ನಿವಿಲಯೋಗದೆ ರಾಜಯೋಗವಹುದತ್ಯಧಿಕ  
ನಿವಿಲವದಗಳೊಳು ನುಕ್ತಿವದವಿಯತ್ಯಧಿಕ

ಂ

ಕಾಣರಲ್ಲಾ ತಿವನ ಕಾಣರಲ್ಲಾ

ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ

ಕಾಣರಲ್ಲಾ ತಿವನ ಕಾಣರಲ್ಲಾ  
ಕೈನ್ಯೀಣಿಯ ಸರ್ವಕೈತ್ರವ ತರುಗಿ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ನರರು॥ವಲ್ಲವಿ॥

ತನುವೇ ಪಂನಾಕೈತ್ರ ತನ್ನ  
ಮನುವೇ ದೇವಸಾಫ ನವಲ್ಲಿ  
ಮಿನುವ ಜೀವನೆ ವಿರೂಪಾಕೈತ್ರ-  
ನೆನಿಪ ಸಮೃಜಳಾನವ ಮರೆದು

೧

ಕಂಗಳ ಮಧ್ಯವೇ ಕಾಶೀಸ್ಥಳವು  
ಶೃಂಗಾಟಕವೇ ಪಂಚಕೈತ್ರೀಶ  
ತುಂಗಪ್ರಜವನೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವೀಶ-  
ಲಿಂಗವೆಂಬುವ ಮರ್ಮವ ಮರೆದು

೨

ಶಿರವೇ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಗುರುಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ-  
ಸಿರವು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವೇ ಗುಡಿಯು  
ಮೆರೆವ ಜೈನೀತಿಪ್ರಭೇಯೆ ಮಲ್ಲೀ-  
ಶ್ವರನೆಂದೆಂಬುವ ಭಾವವ ಮರೆದು

೩

ಯೋಗವ್ರತಪಾದನಸ್ಕಲ

೪೨

### ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ

ರಾಗ—ಯಾಲಪದ

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕಿಂದು  
ಹೊಗಿ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಬಂದ  
ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಶರಿರದೊಳಗುಂಟು । ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧಾ  
ಯೋಗಿ ಜನರಿಗೆ ಮಮನ್ವ ಬೇರುಂಟು

॥ನಲ್ಲಿನಿ॥

ಆರು ಬೆಟ್ಟುವ ದಾಂಟಿ ನಡೆದು  
ಮೂರು ಕೊಳ್ಳುದ ಮೂಲಕಿಳಿದು  
ಪರಿದೆನು ಕೈಲಾಸದ್ವಾರವ । ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧಾ  
ಸಾರಿ ಬಡಗಲ ಗುಡಿಯ ಕಂಡೆನು

೮

ಏಳುಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೀಯೋಳಗೆ  
ನೀಳದುಪುರಿಗೆಗಳ ನಡುವೆ  
ತಾಳ ಮಾಡ್ದಳೆ ಭೇರಿ ಫ್ಳಂಟಿಗೆಳು । ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧಾ  
ವೇಳಿವೇಳಿಗೆ ತಾವೆ ನುಡಿವನ್ವ

೯

ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳದರ್ಶ-  
ಉಂಬಾದ ಬೀದಿಗಳು ನಾಲ್ಕು  
ತುಂಬಿ ಸೂಸುವ ಕೊಳಗಳೇಳುಂಟು । ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧಾ  
ಸ್ತುಂಭವೇರಡು ಶಿಖರವ್ರೋಂದುಂಟು

೧೦

ವಾತಾಳಗಂಗೆಯೋಳು ವಿಂದು  
ಒತ್ತು ಶಿಖರೇಶ್ವರನಿಗೇರಿ  
ಜೊಷ್ಯೇತಿಲ್ಫಂಗಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯನಿಟ್ಟಿನೊ । ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧಾ  
ಜೊಷ್ಯೇತಿಲ್ಫಂಗನ್ವ ಕರದ ಕಾಣಿಸಿತು

೧೧

ಬರುವ ಕೊಣಗಳೆಂಟನು ಬಡಿದೆ  
ಹಿರಿಯ ಹೂಲಿಗಳನಾರ ತಡೆದೆ  
ವೋರಿವ ಸರ್ವಾನ ಹೆಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದೆನೊ | ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ  
ಜರಿವ ಕಪಿಯನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದೆನೊ

೫

ಸವ್ಯಾಸದಿಯ ಸಂಗಮ ದಾಂಟಿ  
ಗುಪ್ತಕದಳಿಯ ಬನದೊಳು ಸುಳಿದ-  
ಲಿಪ್ಪ ಗುಹೆಯೊಳಗೊಬ್ಬನೆ ಹೊಕ್ಕೆನೊ | ಒ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ  
ಸವ್ಯಾವಣದ ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆನೊ

೬

ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನೊಳಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ  
ಚಂದ್ರಗುಪ್ತದ ಪುರದೊಳು ಮುಳುಗೆ  
ಚೆಂದಚೆಂದದ ಬೆಳಗು ತೋವ್ರೂದು | ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ  
ನಿಂದು ನೋಡಲು ಬಯಲಿಗೆ ಬಯಲದು

೭

ಗಿರಿಯ ಶಿಶಿರಕಗ್ನಿಮುಖದೊ-  
ಳಿರುವ ಅಕೇಶ್ವರನ ಹಿಂದೆ  
ಸುರಿವುದಮೃತದ ಪಂಚಧಾರೆಯು | ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ  
ಅರಿದು ಸೇವಿಸೆ ಮರಣವಿಲ್ಲವು

೮

ಇಂತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಘಣವ  
ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ  
ಅಂತರಂಗದ ಗುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕೆನೊ | ಓ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ  
ಶಾಂತಮಲ್ಲನೆ ನೀನೆಯಾಗಿದೇ

೯

## ಬೋಧಿಸೆನ್ನನು ಗುರುವೆ

ರಾಗ—ಕಲಾಣಿ

ಬೋಧಿಸೆನ್ನನು ಗುರುವೆ । ನಿನ್ನ ಯ ದಿವ್ಯ-  
ಪಾದವ ಸಂಭಿರುವೆ  
ನೇದಾಂತದೊಳು ಗೋವ್ಯ । ವಾದ ತತ್ತ್ವವನೆ ಸಂ-  
ಪಾದಿಸಿ ಮನದ ವಿ । ನೋಡಿಸಿ ಸುಖಿಸೆಂದು

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ತಲೆವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ । ವಂಕೇಜದ  
ದಳದ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ  
ಕಳಹಂಸಶಿಶುವಿನ । ಸುಳಂಹನು ತಡೆದು ತ-  
ನ್ನಳಿನದ ಕಣಿಕೆ । ಯೋಳುನಿಂತು ನಲಿಯೆಂದು

೮

ಆದಿಯಂತ್ಯವ ಭೇದಿಸಿ । ನಿಗುಣವಾದ-  
ನಾದಿಬ್ರಹ್ಮವ ಸಾಧಿಸಿ  
ಹಾದಿ ನಾಲ್ಕುರ ನಡು । ವೇದಿಕೆಯೋಳು ಕುಳಿತು  
ವೋದದಿ ದಶನಿಧಿ । ನಾದವ ಕೇಳಿಂದು

೯

ಮೂಲಕುಂಡಲಿಯನೆತ್ತಿ । ಆಗ್ನೇಯದ  
ಮೇಲಣ ನೆಲೆಗೆ ಹತ್ತಿ  
ಸಾಲಿಟ್ಟು ಸುರಿತರ್ವ । ಹಾಲನೆ ಸವಿದುಂಡು  
ನೀಲಜ್ಞೋತಿಯ ದಿವ್ಯ । ಜ್ಞಾಲೆಯೋಳಾ ಬೆಳಗೆಂದು

೧೦

ರವಿಶಶಿಗಳ ತಡೆದು । ಸುಷುಪ್ತಿಯ  
ನವಮಾರ್ಗದೊಳು ನಡೆದು  
ಜವದಿ ಪಶ್ಚಾನು ದಿಕ್ಕು । ನವನೀಧರದ ಮೇಲೆ  
ತವೆ ವೋಕ್ಕಸತಿಯನು । ಭವದ ಮೈಮರಿಯೆಂದು

೧೧

ವರಿಸ್ತೂಣಾ ಸಂದಭಾವ | ತಾರಕರೂಪ  
 ಗುರುಸಿದ್ಧ ದೇವದೇವ  
 ಅಂದನೆಂಬಿರವನು | ಮಹಿಮೆಯನೆಂಬ್ರಳು ನೀನು  
 ಕುರುಹೇನು ತೋರದೆ | ಬೆರೆದೆಂಕವಾಗೆಂದು

ತನುವೆಂಬ ಗರುಡಿಯೊಳ್ಳನುಭವಧಿರರು

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ

ತನುವೆಂಬ ಗರುಡಿಯೊಳ್ಳನುಭವಧಿರರು  
ಫುನಯೋಗಸಾಧನೆಯನು ಮಾಡಿರೋ  
ಮನುಜರೋಲಿವ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸುಗು ಸಾಧನೆಯಿಂದೆ  
ಜನನಮರಣವಂಜಿ ಓಡುವುವೇ

ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆಂದೆಂಬ ಸಮನಾದ ನೆಲದೊಳ್ಳು  
ಗುರುಬೋಧೆಯೆಂಬ ದಂಡೆಗಳನೊತ್ತಿ  
ಪರತತ್ವವಿವರದ ಬಸಿಗೆಗಳನೆ ಹಾಕು-  
ತರಿವೆಂಬ ಕೊಣಕತವನೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ

೮

ನಾದಬಿಂದಗಳೆಂಬ ಸಂಗ್ರಾಣಗಳನೆತ್ತು-  
ತಾದ ಚಿತ್ರಾಕಳಿಯ ಲೋಡನೆ ತರುಹಿ  
ಮೋದದಿ ನಡುನಾಡಿಗಂಭದ ತುದಿಗೇರಿ  
ಭೇದಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಧನೆಗಲಿತು

೯

ಭರದಿಂದ ಯಮಭಟರುಗಳನು ಮುರಿದೊತ್ತಿ  
ಪರಿಭವವೆಂದೆಂಬ ವೈರಿಯನೆ ಕೊಂಡು  
ಗುರುಸಿದ್ಧಾನೆಂಬ ಚಕ್ರೀಶನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ  
ವರಮುಕ್ತಿಪದವಿಯ ಪಡೆಯಲೆಂದು

೧೦

ಗುರುದೇವ ನೀ ಮಾಡಿದುವಕ್ಕಿ

ರಾಗ—ನೀಲಾಂಬರಿ (ಜೌಪದಿ)

ಗುರುದೇವ ನೀ ಮಾಡಿದುವಕ್ಕಿಯನು ನಾನು  
ಮರೆಯುವುದೆಂದೆಂದಿಗಿಹದೊಳು

ಪ್ರೋಡವಿಯೊಳೆಶಿಳೆವೇದಾಗಮಾಸ್ತುವ  
ಬಿಡದೆ ಸಾಧಿಸಿದ ವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ  
ಹೊಡೆದಾಡಿ ಕಾಣದ ಪರತತ್ವವನು ನೀನು  
ಹಿಡಿದೆನ್ನ ಕರಕೆ ಕೊಟ್ಟುದುದರಿಂದೆ

೮

ಕಂಡಮೂಲಗಳ ಸೇವಿಸಿ ವಾಯುಗಳನೇಂತೆ  
ಬಂಧಿಸಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದೆ  
ನಿಂದು ಯೋಗಿಗಳು ನೋಡುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ  
ತಂದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿ ತೋರಿದುದರಿಂದೆ

೯

ತರಳನೆನ್ನಯೆ ಮೇಲೆ ದಯೆಹಂಟ್ಟಿ ಶಿವನೆ ಶ್ರೀ  
ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬ ನಾಮವನಾಂತು  
ಗುರುರೂಪದಿಂದೆನ್ನ ಚೋಧಿಸಿ ತನ್ನೊಳು  
ಚೆರಸುತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷನಿತ್ತದರಿಂದೆ

೧೦

ನೋಡ್ಡೆ ತಾರಕತೇಜವ

ರಾಗ— ಪುನ್ನವರಾಳಿ

ನೋಡ್ಡೆ ತಾರಕತೇಜವ | ನಿನ್ನಂತರದೊಳಿ  
ನೋಡ್ಡೆ ತಾರಕತೇಜವ

ಸಲ್ಲವಿ

ದೇಹವಾಸಂಬ ಮಾಯಾ | ನೋಹವೆಲ್ಲವ ನಿಗ  
ನೋಹಂಭಾವದಿ ಚೀತೋ | ಗೀಹವನೊಳಹೊಕ್ಕು

೮

ದುಪ್ಪೇಂದ್ರಿಯಗಳನು | ಮೆಟ್ಟಿ ಸದ್ಬಾವದರಿವ  
ತೊಟ್ಟು ಶ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಯ | ತುಟ್ಟನೆ ತುದಿಗೇರಿ

೯

ಓದುವಕ್ಕೇಂದುಗಳ | ಕೂಡಿಸಿ ಹಂಸನಿವರ  
ಗೂಡನೆ ದಾಂಟಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ನಾಡಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ

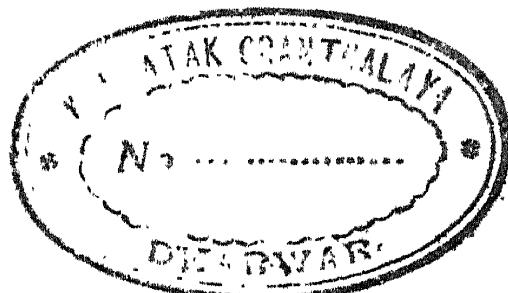
೧

ಪಿಂಡಾಂಡದೊಳಗಿನರ | ಖಂಡತೇಜವೆ ಕಣ್ಣ  
ಕಂಡಿಯೊಳ್ಳೆದ ಹಸ್ತ | ಪುಂಡರೀಕದೊಳಿಹುದು

೧೦

ಭಾವಾಭಾವವನೆಲ್ಲಿ | ತೀವಿದ ಗುರುಸಿದ್ಧ-  
ದೇವನೊಳ್ಳಾ ಕೂಡಿ ಪೂಣರ | ಭಾವದೊಳ್ಳಾ ಬಯಲಾಗಿ

೧೧



ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿರೆ

ರಾಗ—ಪಂಚುವರಾಳಿ

ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿರೆ । ಈ ದೇಹವೆಂಬ

ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿರೆ

ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿ । ಸಾರ ಮುಕುತಿಸತಿಯರೆಲ್ಲ

ವಾರಮಾಧ್ರ್ಯ ತತ್ವದೊಳಿವಿ । ಚಾರವೆಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ

ವಲ್ಲವಿ

ಕಾಲೆ ಎರಡು ಗಾಲಿಯಾಗಿವೆ । ಜಂಫೆಗಳವಕ್ಕೆ

ಕೀಲಿನಚ್ಚಿನಂತೆ ತೋರಿವೆ । ಈ ತೊಡೆಗಳಿರದು

ಮೇಲುಮುಖದ ಕಂಭವಾಗಿವೆ । ಆಧಾರಮುಖ್ಯ-

ವೇಳುಚಕ್ರವೇಸೆವ ತನೆಲ್ಲೂ । ಲೀಳು ನೆಲೆಗಳಾಗಲದರ

ಮೇಲಿ ತೋರ್ವೆ ಮಸ್ತಕವೆ ವಿ । ಲೋಲರತ್ನಕಳಶವೆನಿಸಿ

೮

ಕರಗಳಿರದು ಮದನತೋಳ್ಳಳು । ಮೇಲಿರುವ ಭುಜದ

ಶಿರಗಳಿರದು ಹೊಳೆವ ಢ್ಣಜಗಳು । ನೇತ್ರಂಗಳಿರದು

ಮೆರೀವ ನೀಲದವರಣಂಗಳು । ಉಜ್ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರ್ವ

ಶರಿರಕಾಂತಿಯದಕೆ ಸುತ್ತು । ಲಿರುವ ಪಟಗಳಾಗಿ ತೋರೆ

ಸೆರಿ ಸುಷುವ್ಯನಾಡಿಯೆಂಬ । ಬಿರಿಯ ಬಲದ ಬಿಗುಹಿನಿಂದೆ

೯

ತನುಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು । ಮುಂಬರಿವ ಬುದ್ಧಿ

ಮನಗಳಿಂಬುವೆರಡು ವಿಳಿಗಳು । ವೈಶಿಂದಿಗೆ ಸುಂದಿಗೆ ।

ಉನಿತಿವೆಲ್ಲಾ ವಾದ್ಯರವಗಳು । ಸಂಭ್ರಮದಿ ಬಂದು

ಮಿನುವ ಹೃದಯಕಮಲವೆಂಬ । ಕನಕಸೀತದಗ್ರಂಥಲ್ಲಿ

ಜಿನುಮಯಾತ್ಮಕ್ರಿಗುರುಸಿದ್ಧಾ । ನನುವಿನಿಂದೆ ಮಾತ್ರಗೊಳಲು ೧೩



ಶ್ರೀ ಘಾಲತೋಚನಸಾಧ್ವಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆ  
ಸರ್ವಭೂಷಣಮಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು



## ಯೋಗಮಾರ್ಗನಿಯೋಗದೊಳಿಹ ಶಿವ

ರಾಗ—ಆರಜಿ

ಯೋಗಮಾರ್ಗನಿಯೋಗದೊಳಿಹ ಶಿವ-  
ಯೋಗಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು  
ಭೋಗಗಳೊಳ್ಳನುರಾಗವಿಲ್ಲದೆ । ಹೋಗಿ ನಿಜಭವರೋಗದವಧಿಯ  
ನೀಗಿ ಚಿನ್ಮೂಲಯನಾಗಿ ಸಹಜದಿ । ತೂಗಿ ನಿಬ್ಬೀರಗಾಗಿ ಸುಖಿಸುವ  
॥ವಲ್ಲವಿ॥

ಸಾರಸಾರಿಯನೊತ್ತಿ ಬಂಧಿಸಿ । ಹಿನ್ನೆಲ್ಲೆ ನಿಂದ  
ಸಾರಸಾಪ್ತನ ಕೂಡೆ ಹೊಂದಿಸಿ । ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು  
ಮಾರುತಪ್ರಿಯನಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿ । ಸೌಷುಮ್ಮಂಧ್ರಂಧ್ರದಿ  
ತೂರಿ ಧರಿಗಡಿಯಾರಿ ಸಲಿಲವ । ಹಾರಿ ದಹನಸಿಗೇರಿ ಮರುತನ  
ಮೀರಿ ಗಗನದಿ ತೋರಿ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವಿ । ಸೇರಿಯಮೃತವ ಪೀರಿ ಸುಖಿಸುವ  
೮

ಬಂಧಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂಬುವಿಲ್ಲದೆ । ಮುದ್ರಾಸನಾದಿಗ-  
ಳಿಂದು ಬರಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿದೆ । ದ್ವಾಂದೊಪಕರಣದೊ  
ಳಿಂದನಾದರು ಸೋಽಂಕಿ ನಿಲ್ಲಿದೆ । ಪೂಣಾದನುಭಾವಕೆ  
ಸಂದು ನಾದವು ಬಿಂದು ಕಳಿಗಳ । ನಿಂದು ನೋಡುವೆನೆಂದು  
ದೆಂದು ತನಗೆರವೈಂದು ತೋರದಿ । ದೆಂದು ಸುಮೃತಿ ನಿಂದು  
ಸುಖಿಸುವ  
೯

ನಾಡೆ ಗುರುಸಿದ್ಧೇಶನೊಲವಿಂದ । ತತ್ತ್ವಾಪದೇಶವ  
ಮಾಡೆ ಹೊಳೆವಜರಂಧ್ರದೆಡೆಯಿಂದ । ಸದ್ಗುರುನಾನಗಳೊ-  
ಳಾಡಿ ಹಸ್ತಕೆ ಬಂದು ನೇರಿನಿಂದ । ತದ್ದಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜವ

ನೋಡಿ ಹರುಷನ ಸೂಡಿ ಪುಳಕವು । ಮೂಡಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ  
 ನಲಿನಲ-  
 ದಾಡಿ ಸನುಸುತ್ತೆ ಪಾಡಿ ಮುಕುತಿಯ । ಬೇಡಿ ಭಾವದೆ ಕೂಡಿ  
 ಸುಖಿಸುವ

ಕರದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಪುದು ಪರವಸ್ತು

ರಾಗ—ಕೇದಾರಗೌಳ

ಕರದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಪುದು ಪರವಸ್ತುವಿದನರಿಯ-  
ದರೆಮರುಳರೊಳಗರಸಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವರು

ಪಳ್ಳವಿ

ಗೋವಿನೊಳಗಿಹ ಘೃತವು ಗೋವಿನಂಗದ ರುಜಿಯ  
ಗೋವಿನಿಂ ಪ್ರೋರಮಟ್ಟು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ  
ಜೀವಭಾವದ ಕಳೆಯಲಾ ವಿಮಲಚಿದಾಬಿಂದು  
ವಾವರಿಸಿ ಪ್ರೋರಗಿಸ್ತುಲಿಂಗ ತಾನಾಗಿ

೮

ಕಾಷ್ಟ ದೊಡಲಿನ ಶಿಖಿಯು ಕಾಷ್ಟದಿಂದುಜ್ಞಲಿಸಿ  
ಕಾಷ್ಟವನೆ ಸುಟ್ಟಿ ತಾ ಬೆಳಗುವಂತೆ  
ಶ್ರೀಷ್ಟ ಚಿತ್ರಾಕಳೆಯೆ ಪ್ರೋರಮಟ್ಟು ಜಡಭಾವವನು  
ನಿಟ್ಟ್ರೋರಸಲದು ವ್ರಾಣಲಿಂಗ ತಾನಾಗಿ

೯

ಮನೆಯ ಸೊಡರಿನ ಬೆಳಗು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳೆದ  
ಮನೆಯಂಗಣದ ಮರ್ಬಿ ನೂಂಕುವಂತೆ  
ತನುತಮವ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಾದಮುಜ್ಞಿಸು-  
ತನುಪಮಾದ್ಯಯ ಭಾವಲಿಂಗ ತಾನಾಗಿ

೧೦

ಮುಂದೆ ಬಡಿಸಿದೆಡೆಯನುಳಿದು ಭೀಕ್ಕೆದ ಮನೆಗೆ-  
ಳೊಂದು ನೂರಾರಾ ಪ್ರೋಕ್ಕು ಬಳಲ್ಪನಂತೆ  
ಸಂದೇಹವೇಕೆ ಗೋಮುಖ ಗೋಳಕವು ಪೀಠ-  
ವೆಂದು ಕಳೆ ನಾದ ಬಿಂದುವೆ ರೂಪ ಧರಿಸಿ

೧೧

ಲಿಂಗಸೀತಮದಿಷ್ಟ ಗೋಮುಖವೆನಲು ಸ್ವಾಣ-  
ಲಿಂಗ ಗೋಳುಕವದುವೆ ಭಾವಲಿಂಗ

೫೨

ಕೈವಳ್ಯಕಲ್ಕಿ ವಲ್ಲರಿ

ಲಂಗನಿಂದ ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ಕರೆ ಮನ ಭಾವದೊಳಗಿರಿಸಿ  
ತುಂಗ ಗುರುಸಿದ್ಧ ವಿವರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನಿಜವೇ

## ಲಂಗಪ್ರಾಜೆಯ ಮಾಡಿರೋ

ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ

ಲಂಗಪ್ರಾಜೆಯ ಮಾಡಿರೋ । ನಿಮ್ಮೊಳೆ ಪ್ರಾಣ  
ಲಂಗಪ್ರಾಜೆಯ ಮಾಡಿರೋ

ಗಂಗೆಯುಮುನೆಗಳ । ಸಂಗಮದೊಳು ವ್ಯಂದು  
ಶೃಂಗಾರದುವರಿಯ । ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು

ಪಳ್ಳವಿ

ವರಭಕ್ತಿಜಲವ ನಿಈಡಿ । ಮುಜ್ಜಸೆಯ್ಯಾ  
ವಿರತಿಗಂಧವನೆ ತೀಡಿ  
ಕರಣೀಂದ್ರಿಯಗಳೀಂಬ । ವಿರುಗುವಕ್ಕತೆಯನಿ-  
ಟ್ಟುವೆಂಬ ನಿಮ್ಮಲ । ಸರಸವ್ಯಾವ ಸೂಡಿ

೮

ಹರುಷನೆಂಬುವ ಧೂವನ । ಸಮಸ್ಯಾಸಿ  
ಪರಬಿಂದು ರುಚಿದೀವವ-  
ನಿರದೇಶಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ । ಸ್ನೇಹದ್ವಾನನು ಮಾಡಿ  
ಮೆರೆವ ಶ್ರಿಗುಣವೆಂಬ । ವರ ತಾಂಬೂಲವ ಕೊಟ್ಟು

೯

ಕರದಷ್ಟುಲಿಂಗವಿದೆ । ಶರಿರದಲ್ಲಿ  
ಪರವಸ್ತ ತಾನಾಗಿದೆ  
ಹೊರಗೊಳಿಗೆಶಡೆನ್ನ । ದರಿನರಿವನೆ ವೀರಿ  
ಗುರುಸಿಧ್ವನಂಷ್ಟಿಯೊಳ್ಳಾ । ಬೆರಿದೇಕಮಳ್ಳಿನಾಗಿ

೧೦

ಬೆರೀಯ ಬಾರದೆ

ರಾಗ—ಸುವಾತೀ

ಬೆರೀಯ ಬಾರದೆ | ತಿಳಿದು | ಬೆರೀಯ ಬಾರದೆ  
ಮರಿದು ಬಾಹ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ | ಕರದಳಂಡತೇಜದೊಡನೆ ಪಲ್ಲಿನಿ

ತಿಳಿನೆನಿಸುವ ಸುರಭಿಗಳಿಡಿ | ನಳಿನಳಿಸುವ ವಿಕಚಹ್ಯದಯ  
ನಳಿನದಮಳಕಣೀಕೆಯೊಳು | ಬೆಳಗುವಿಷ್ಟುಲಿಂಗದೊಡನೆ ೮

ಪರಿವ ಗಂಗೆಯಮುನೆಯೆರಡು | ಬೆರೀದ ಸಂಗಮಸ್ಥಳದೊಳಿ-  
ಗರುವ ಗಗನಗಿರಿಯ ತುದಿಯೋ | ಖಂರವ ಪಾಣಲಿಂಗದೊಡನೆ ೯

ಮಹಿತ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧನೊಲಿದು | ವಿಹರಿಸುವ ಸುಷುಪ್ತನಾಡಿ-  
ಕುಹರದಗ್ರದಂಡಲಸರಸಿ | ರುಹದ ಭಾವಲಿಂಗದೊಡನೆ ೧೦

## ದಿವ್ಯಯೋಗಿ

ರಾಗ—ಮಧುಮಾಧವಿ

ಭಾವಲಿಂಗದ ನಿಜವನು ಪೂರ್ಣಮಯವಾಗಿ  
ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜೆಗೆಯ್ವನೆ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ

ಪಳ್ಳವಿ

ಧರೀಯೆ ಸೀರಿಕೆಯಷ್ಟು ದಿಶಿಯೆ ಗೋಮುಖಮಧ್ಯ-  
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ವ ಬಯಲೆ ಗೋಳಕವು  
ಸರುವ ಲೋಕಗಳನಿಂತೊಳಕೊಂಡ ಲಿಂಗವ  
ನರಿವೆಂಬ ಕರವಾರಿರುಹದೊಳಗಿರಿಸಿ

೮

ಶರಧಿಸಪ್ತಕದಿಂದಲಭಿಸೇಕವೆರೆದಿಂದು-  
ಶರಣಿತಾರಕೆಗಳ ಕುಸುಮವ ಧರಿಸಿ  
ಸ್ವರಿಸುವೌಷಧಿಗಳೆಲ್ಲವ ಸೈನೇಧ್ಯವ ಮಾಡಿ  
ಮೆರೆನಜಾಂಡದ ವಸ್ತುವಿದನು ಬಾಸಣಿಸಿ

೯

ಅದರ ಗಭರದೊಳಿ ತಾನಿರುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನಯೆ  
ಹೃದಯಮಧ್ಯದೊಳದನು ಹುದುಗಿಸಿ ಬಳಿಕ  
ಅದು ತಾನಚರನೆಯೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟೀಯಾದು ವಿಕ್ಕು  
ಸದಮಾಳ ಗುರುಸಿದ್ಧನಿರವೆ ತಾನಾಗಿ

೧೦

## ಮಂಗಳ ಜಯಜಯ

ರಾಗ—ಶ್ರೀ

ಮಂಗಳ ಜಯಜಯ । ಮಂಗಳ ಜಯಜಯ  
ಮಂಗಳ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಯತಿರಾಜಗೆ

ಮರನೆಯಿಂದೆಡನಾಗಿ । ಚರಿಸುವ ಹಂಸನ  
ತಿರುಗಿಸಲೇರಹೊಂದಾದೊ೯೦ಕಾರದ  
ಶರಧಿ ನಿರ್ಯಾರ ಭೇರಿ । ಮುರುಜಿ ಫಂಟಿಗಳ ಸು-  
ಸ್ವರದೊಳ್ಳಿಲಾಡುವ ಪರಿಪೂರ್ಣಕೆ

೮

ಅಡೆ ಸಿಂಗಳಿಗಳ । ಜೋಡುಗೂಡಿಸಿ ನಡು-  
ನಾಡಿಯ ನಿಡುವೂಗ್ರದೊಳು ನಡೆದು  
ಮೂಡುವ ರವಿಶಶಿ । ಗೂಡಿ ಮುಂದಿರುವಗ್ನಿ-  
ಗೂಡಿನೊಳಾಡುತ್ತಿವಾರೂಢಗೆ

೯

ಮೂಲಕುಂಡಲಿಯನು । ಮೇಲುಮುಖವ ಮಾಡಿ  
ಸಾಲಾದ ಕೋಣಕೋಣಯ ಹೊಗಿಸಿ  
ತಾಲುಚಕ್ರದ ಮೇಲ । ತಾಲಯದತ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ  
ನೀಲದ್ವಾರದೊಳಿಡೆಯಾಡುವಗೆ

೧೦

ಮೂರು ನಾಲ್ಕೊಂದನು । ವೀರ ಮುಂದಣ ಸಣ್ಣ  
ದಾರಿಯ ಹಿಡಿದುಹಿಂಡಕೆ ನಡೆದು  
ತೋರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ । ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮದೆ  
ಸೇರಿ ನಿರ್ವಯಲಾದ ಚಿದಾರೂಪಗೆ

೧೧

ಗುರುದೇತ್ತ ಪರಮೋಂದೆ | ದ್ವಿತೀಷಟ್ಟಾತ್ರಿಂಶ-  
ದುರು ಷೋಡಸತ್ತರ ದ್ವಿಶತಮಾಗೆ  
ಕರಮನೋಭಾವದೊ | ಇಲ್ಲಿ ಕಪ್ರರಗಳಂತೆ  
ಬೆರೆದಿಹ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಯತೀರಾಜಗೆ

೨೫

## ವರಿಪಕ್ಷಹೃದಯರು

ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ರ

ವರಿಪಕ್ಷಹೃದಯರಲ್ಲದ ಮಂದಮನಃಜರ  
 ಬರಿದೆ ಬೋಧಿವೆನಂಬ ಭ್ರಮೆಯೇಕೆ ಮನುಜಾ  
 ಅರರೆ ಇಂತಫುಟನಾಫುಟನನೆ ನಿನೆಷ್ಣಾಳಿಗರೆ  
 ಮರಣಾಧ್ಯನಭ್ರಮವಿಸ್ತಿಳೆಯವರ್ಗಹುದುಂಟೇ

ವಲ್ಲವಿ

ವರುಷವೇದಿಯು ಸೋಽಂಕೆ ಕಚೋರನ್ನು ಕನಕವಾ-  
 ಗುರಿನಂತೆ ಕರ್ಗಳ್ಲು ಕನಕವಾಗುವುದೇ  
 ದುರಿತವರತ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ-  
 ವರರಿಗನುಗೃಹಿಸಲು ಮುಕ್ತರಹುದುಂಟೇ

೮

ಮೊಳೆಜವ್ಯನದ ಮೋಹಿನಿಯ ಸುರತಿಸೆ ಗಭ್ರ  
 ಬೆಳೆವಂತೆ ಹಸುಳಿಗೆ ಗಭ್ರ ನಿಲ್ಲುವುದೇ  
 ಶಿಳವಾಸಕ್ತರಿಗಲ್ಲದಹಮೆಂಬ ನರಕದ  
 ಹುಳುಗಳಿಗುಪದೇಶಿಸಲು ಬುದ್ಧರಹುದುಂಟೇ

೯

ಬಲಿದ ಶುಕ್ತಿಯೊಳು ಸ್ವಾತಿಯ ಬಿಂದು ಮುತ್ತಾಗು-  
 ವೊಲು ಕೆರೆಜಲದ ಚಿಪ್ಪನೋಳಾಗುತ್ತಹುದೇ  
 ಸಲುವಾತ್ಮಜಾಗರೂಕರಿಗಲ್ಲದಜ್ಞಾನ-  
 ಮಲಚೀವರ್ಗರುಹೆ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನಹುದುಂಟೇ

೧೦

ಜಾಳ್ಳನನೇತ್ರದ ಘನವನೇನೆಂಬಿನಹಹಾ

ರಾಗ—ಎರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ

ಜಾಳ್ಳನನೇತ್ರದ ಘನವನೇನೆಂಬಿನಹಹಾ  
ಮೌನಿಗಳ ಹೃದಯಾಭಜವೆಂಬ ಮುಖದೊಳು ಮೂಡಿ  
ತಾನೊಂದೆಯಾಗೆಲ್ಲ ಜಗವನೀಕ್ಷೆಸುವ

ಪಲ್ಲವಿ

ಮುಸುಗುವೆಯೊತ್ತುವಣು ತಡೆನ ತೆರೆ ಕೆವಿನ ತಮ-  
ವ್ಯೋಸವ್ ಜಲವಾವರಿಪ ಪರೀಯಗಿನ ನೊರಜು  
ನಸಿಪ ರುಚೆಯಿರದೆ ತನು ತಮಗೆ ಬೇರೆ  
ನಿಸದಿನ ಶಶಿಶಿಯ ಬೆಳಗನುಳಿದೊಳು ಹೊರಗುನೋಳ್ಳು

೮

ಕಾರಣದಿ ಜನಿಸದೆಂತ್ಕುಕೆ ಲಯಿಸದಾಮಿವವಿ-  
ಕಾರಗೊಳದೊಂದೆ ನಿಷಯವನರಿವುತ್ತಿರದೆ  
ದೂರದರುಶನಗೆಡದೆ ಪರಗ್ರ ತೋರದವಸ್ಥ  
ಮೂರರೊಳು ಭಿನ್ನಿಸದೆ ತನ್ನ ತಾ ಕಾಣ್ಬ

೯

ತನುಜೀವ ಗುಣ ವಣಿದ್ಯೇವತಾಕ್ಷರಕಾಲ  
ವೆನಿವ ಶ್ರಿಪುಟಿಗಳ ಮಹದಾದಿ ದೃಶ್ಯಗಳ  
ತನಗನ್ನ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದರಿವವರೋಕ್ಕ  
ವೆನಿವ ಗುರುಸಿದ್ಧನಿರವೆ ತಾನಾದ

೧೦

ಮುನ್ನ ನಾನೇನು ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಾಡಿದೇನೋ

ರಾಗ—ಮಧುವಾಢವಿ

ಮುನ್ನ ನಾನೇನು ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಾಡಿದೇನೋ  
ನನ್ನ ಸಿಜವ ನಾನೆ ತಿಳಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ

ವಲ್ಲವಿ

ಶರಿರವೇ ನಾನೆಂದು ದೃಢದಿಂದೆ ನೆರೆನಂಬಿ  
ವರವಸ್ತುವನು ಮುನ್ನ ಮರೆದಿದ್ದ ತೆರದಿ  
ಶರಿರವ ಮರೆದೀಗ ಕರಣತ್ರಯದೆ ನಾನೆ  
ವರವೆಂಬ ನಂಬುಗೆ ಕರಿಗೊಂಡಿತಲ್ಲಾ

ನಾನಾಗೋವ್ರಗಳ ಹಾಲೊಂದೆ ರೂಪಾದಂತೆ  
ನಾನಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ  
ನಾನಿವೇ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯು ದೇಹಕಹುದೆನೈಂ  
ಳೇನಿಲ್ಲವೆಂಬೂಹೆ ತಲೆದೊರಿತಲ್ಲಾ

ಬಯಲೊಳಳು ಮನಗಳುದಿಸಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗೆಲಾ  
ಬಯಲೊಎನು ಕಡೆದಂತೆ ಕಮಲಜಾಂಡಗಳು  
ಲಯಿಸುದಿಸುದಿಸಿ ಲಯಿಸುವೆನೈನ್ನಳು ನಾನು  
ಲಯಿಸೆನೆಂಬುವ ಬಂಡ್ಡಿ ಕುಡಿಸಾಗಿತಲ್ಲಾ

೩

ಕುರಿಯ ಹೊತ್ತುದನು ಮರೆದು ಸುತ್ತಲರಸುವ  
ಕುರುಬನಂದದೊಳಿದಿ, ಗುಹೆ ಗುಲ್ಗಳೊಳು  
ಅರೆಹುಚ್ಚರರಸಿ ಕಾಣದ ವಸ್ತು ಸರ್ವತ್ರ  
ವಿರುವುದೆಂಬರಿವೆನೈನ್ನಳಿಡಿಯಿಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ

೪

ಕುರುಡರಾನೆಯ ಮುಟ್ಟಿ ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಿಂ  
ದರಿವಂತೆ ಷಣ್ಣಾಮತಸ್ಥಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ  
ಒರೆನ ಕಲ್ಪನೆಯ ವೀರಿದ್ವ ವಸ್ತುವು ತಾನೆ  
ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬಾಸ್ತೇಯಳವಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ

ಭ



## ದೂರವಿಲ್ಲವೋ ಮುಕ್ತಿ

ರಾಗ—ಸುವಾಸ್ತಿ

ದೂರವಿಲ್ಲವೋ ಮುಕ್ತಿ | ದೂರವಿಲ್ಲವೋ  
ಪಾರವಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವಸುಖವ | ಸೂರಿಗೊಂಬ ಯತಿಗದೇನು ವಲ್ಲವಿ

ಜನಿಸಿ ತೋರ್ವ ಜಗವಿದೆಲ್ಲ | ಕನೆಸಿನಂತೆ ಕೆಡುವುದೆಂದು  
ಮನದೊಳಿದು ಜನಿಸಿ ಕೆಡದ | ಚಿನುಮಯಾಂಶವಿಡಿದ ಯತಿಗೆ ೧

ತೋರವಬಿಳಿವಿಷಯಗಳ ನಿ | ಕಾರದಾಹ್ಯಯಾಕೃತಿಗಳ  
ಮೀರುತಸ್ತಿ ಭಾತಿ ಹಿತನಿ | ಚಾರವರಿದು ಸುಖಿಸ ಯತಿಗೆ ೨

ಮೆರಿವ ದೃಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವ | ದಿರವೆ ದೃಕ್ಕೆನೆಂಬುದರಿವ  
ಮರೆದು ಶ್ರೀಗುರುಸಿಧ್ವನಲ್ಲಿ | ಬೆರೆದು ಪೂಣಿನಾದ ಯತಿಗೆ ೩

ఆనుబూనదడిగే

## ରାଗ—ଏରକେଲକ୍ଷାଂବୈନ୍ଦ୍ରି

ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡವ ತೊಳೆದು | ಕೆಟ್ಟ  
ಮನದ ಜಂಜಡವೆಂಬ ಮುಸುರಿಯ ಕಳೆದು  
ಫುನವೆಂಬ ಮನೆಯನೆ ಬಳಿದು | ಅಲ್ಲಿ  
ಬಿನುಗು ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬುವ್ಯಾಲೆಗುಂಡ ತುಳಿದು

విరతియేంబువ మడియుట్టు | పూర్వ  
 హరభక్తియేంబ సిరనె ఎసరిట్టు  
 అరివెంబ బెంకెయ కోట్టు | వూయా  
 మరవెయేంబువ కాష్టగళనేల్ల సుట్టు

ಪರವೆಂಬ ಸಾಮಗ್ರಿಗೂಡಿ । ಸಾರೆ  
 ತರ ಮೋಕ್ಕವೆಂದೆಂಬ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ  
 ಹರಶರಣರು ಸವಿದಾಡಿ । ನಮ್ಮ  
 ಗುರುಸಿದ್ದ ದೇವನ ಚರಣವ ಪಾಡಿ

ಬಾಯ ಬ್ರಹ್ಮವನುಡಿದನುಭವನಿಲ್ಲದ

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ಬಾಯ ಬ್ರಹ್ಮವನುಡಿದನುಭವವಿಲ್ಲದ  
ಮಾಯಾಮೋಹಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೆಂದೆಂದಿಗಹುದೆ

ಪಲ್ಲವಿ

ಶಿರುಕರಂಗಡಿ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡುತ್ತೇ ರಾಜ  
ರರಮನೆಯೊಳ ಸುದ್ದಿಗಳನಾಡುವಂತೆ  
ಅರಿಯದೆ ಪರವಸ್ತುವಿನ ಗೈತ್ತುಗುರಿಯನು  
ಹಿರಿಯರಾಡುವ ಮಾತ ಕಿವಿಯೊಳು ಕೇಳಿ

೮

ಕೊರಳುದ್ದ ನೆಲದೆ ಹೂಳಿಸಿಕೊಂಡು ಗಗನದಡ  
ಪರಿಯಂತ ಹಾರುವನೆನುತ್ತಿಹನಂತೆ  
ಮರೆದಾತ್ಮನನುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಬಂಧದೊಳು ಸಿಲುಕಿ  
ಪೊರಗೆ ಜನರ ನೆಚ್ಚಿಸುವ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೆ

೯

ಕುರುಡರೆಲ್ಲರು ಗೊಂಬೆಯಾಡುವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು  
ನೆರೆದವರೊಳು ತಾವು ನಗುತ್ತಿರುವಂತೆ  
ಗುರುಸಿದ್ಧನಿರವು ಮಾನಸಕೆ ಗೈಚರವಿಲ್ಲ  
ದರುತ್ತೇ ಸುಮೃನೆ ಹೊತ್ತುಗಳೆಯುವ ನೆವದೆ

ಏನಿದೋಡೇನು ನಿಜಚೋಧೀಯೋಂದಿಲ್ಲದಿಕೆ

ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ

ಏನಿದೋಡೇನು ನಿಜಚೋಧೀಯೋಂದಿಲ್ಲದಿರೆ  
ಕಾನಸದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತೆ ನಿಷ್ಠೆಲವು

ಪಲ್ಲವಿ

ಕಾಯದೊಳು ಮನ್ಮಥನ ಪಳಿವ ಸುಂದರರೂಪು  
ಬಾಯೋಳೆಲ್ಲರ ಮರುಳುಗೊಳಿವ ಜಾಣಾನುಡಿಯು  
ಆಯವಾಗಿದು ತನ್ನಿರವ ತಾನರಿಯದಿರೆ  
ನಾಯ ವೈಲೆಯೋಳಗಿದ್ದ ಹಾಲಿನಂತಹುದು

೮

ಚಂಡಪ್ರತಾಪದಿಂದರಿಗಳನು ಜಲಿಸಿ ಭೂ-  
ಮಂಡಲವನೆಲ್ಲನೊರ್ವನೆನೆಯಾಳುತ್ತಿದು  
ಸಿಂಡದೊಳಗಿದ್ದ ಜೀವಾತ್ಮಕರನುವರಿಯದಿರೆ  
ರಂಡೆಗೊಡಗಿದ್ದ ಯಾವನದಂದಹುದು

೯

ಅಳಿವಾದಿ ಸಕಲಗಿಧ್ವಿಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನ  
ದಳಿವಂತೆ ನಾಕಲೋಕದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ  
ಅಳಿಯರದೆ ಗುರುಸಿಧ್ವನಿಡನ್ನೆಕ್ಕೆವಡೆಯದಿರೆ  
ಹೆಣಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಶೃಂಗಾರದಂತಹುದು

೧೦

ವರಮನ ನೆಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕುದು । ಲೋಕಿಕರಿಗೆ

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ವರಮನ ನೆಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕುದು । ಲೋಕಿಕರಿಗೆ  
ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಸುಬ್ಲ ದಕ್ಕುದು  
ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುನ್ನಿನ ಜೀವ । ಗುಣಗಳ  
ತೊರೆದು ನಿತ್ಯಾನಂದವಡೆಯದೆ ಬರಿದೆ

ಪಲ್ಲವಿ

ಪಂಚಲ್ಲಕ್ಕೇಶಗಳಿಗೆ ಮನವನೀಯದೆ । ಕಟ್ಟಿ  
ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕವನು ತವಿಸಿ  
ಪಂಚಕೋಶಗಳ ಬೇರಿಟ್ಟು । ಬ್ರಹ್ಮದ  
ಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ

೮

ಆರು ವರ್ಗಗಳಿಂಬುವಡವಿಗೆ । ಕಾಲಿಕ್ಕು  
ಧಾರು ಬ್ರಮೆಯ ಬಲೆಯನು ಹರಿದು  
ಆರೂಪಿಂಗಳ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗೆ । ಸಾಕ್ಷಿಯಾ  
ಗಾರಧ್ವದುವರಿಯೋಳಿಯದೆ ಬರಿದೆ

೯

ಚರಿಪ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ತೆರಪಿವಾ । ಗಸದೊಲೀ  
ವರಿ ಗುಣಗಳಿಗನ್ನೆನಾಗುಳಿದು  
ಗುರುಸಿಧ್ವ ಸಾನೆಂಬುದಳಿದಲೆ । ಯುದಿರಿದ  
ಮರದಂತೆ ನಿಃಶಬ್ದವಾಗದೆ ಬರಿದೆ

೧೦

ಸ್ವಿರಮುಕ್ತಿವಡೆಯದ ನರಜನ್ಮವೇಕೆ

ರಾಗ—ಒಡ್ಡಿ ಧನ್ಯಸಿ

ಸ್ವಿರಮುಕ್ತಿವಡೆಯದ ನರಜನ್ಮವೇಕೆ  
ವರಮನ ನೆಲೆಗಾಳಿದತ್ತಿಜಾತ್ಯೇಯೇಕೆ

ಪಲ್ಲವಿ

ಸಲೆ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸುಜನತ್ವವೇಕೆ  
ಮೊಳೆವ ಕಾಮನ ಕೊಲ್ಲಿದೆತನವೇಕೆ  
ಅಳಿಯಾಸಿಗೆಡದಿಹ ಸನ್ಯಾಸವೇಕೆ  
ಷಳಗೆ ಸಂಶಯಗೊಂಬುವದ್ವೈತವೇಕೆ

೮

ಹರಿವ ವಾಯುವ ನಿಲ್ಲಿಸದ ಯೋಗವೇಕೆ  
ವರಮಾಧ್ರ ವಿಡಿಯದ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ  
ಕರುಣೀಶಾಂತಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹ ತಪವೇಕೆ  
ಹೊರಗೊಳಗೊಂದಾಗದನುಭವವೇಕೆ

೯

ತನುವ ಬೇರಿಡದನುಸಂಧಾನವೇಕೆ  
ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದುಪದೇಶವೇಕೆ  
ಮನದ ಬಯಕೆಯುಂದುಗಡ ಮಾನವೇಕೆ  
ಫನವನಾಲಿಂಗಿಸದುಪರತಿಯೇಕೆ

೧೦

ನೀನಾನೆಂಬುವುದಳಿಯದ ಭಕ್ತಿಯೇಕೆ  
ನಾನಾತ್ಮವನು ಭೇದಿಸದ ತತ್ತ್ವವೇಕೆ  
ತಾನಾರುಯೆಂದರಿಯದ ಯುಕ್ತಿಯೇಕೆ  
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ದೀಘವೈರಾಗ್ಯವೇಕೆ

೧೧

ಪರಿಭವವನು ಕೇಡಿಸದ ಗುರುವೇಕೆ  
 ಪೆರತಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ದ್ಯುವವೇಕೆ  
 ಪರಿಪೂರ್ಣಭಾವವಿಲ್ಲದ ಲಕ್ಷ್ಯವೇಕೆ  
 ಗುರುಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿದ ಸೌಖ್ಯವೇಕೆ

ವರತತ್ತ್ವ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ । ಜೀವ

ರಾಗ—ಯರಕಲಕಾಂಬೋದಿ

ವರತತ್ತ್ವ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ । ಜೀವ  
ವರಮರನೊಡಗೂಡದವರಿಗೆ ಬೀರಿದೆ

ಪಲ್ಲವಿ

ಕಾಮಕಾಲರಗೆಲ್ಲದವಗೆ । ಕೆಟ್ಟ  
ಹೇಮ ಕಾವಿನಿ ಭಾವಿಗಳ ಬಿಡದವಗೆ  
ನಾಮರೂಪಕೆ ಮೋಹಿಸುವಗೆ । ಮಿಕ್ಕ  
ಪ್ರಮಾಸ್ತಿ ಭಾತಿಯನೊಡಗೂಡದವಗೆ

ದೇಹವಾಸನೆ ಕೆಡದವಗೆ । ತನ್ನ  
ನಾಹಮೆಂಬುವ ಮರವೆಯ ನೀಗದವಗೆ  
ಕೋಹಂ ಭ್ರಮೆಗೆ ಸ್ವಿಲುಕದವಗೆ । ತಾನೆ  
ಸೋಹಮೆಂದರಿದು ಸಹಜನಾಗದವಗೆ

೨

ಬಂದೆ ಕರ್ಮಗಳ ವರಾಶ್ಚವಗೆ । ಇಹ  
ವರಗಳ ಭೀಳಗಾನುಭವಕೆಳಸುವಗೆ  
ಹೊರಗೊಳಿಳಿಗೊಂಡಾಗದವಗೆ । ತನ್ನ-  
ಗೀರವೇನು ತೋರದೆಂಬರಿವಿಲ್ಲದವಗೆ

೩

ನಾನೆಂಬಹಮುಳ್ಳವನಿಗೆ । ನೀನು  
ನಾನೆಂಬ ಭೇದಭಾವನೆ ಪೋಗದವಗೆ  
ಮಾನ ಮಾತ್ರವ ಮೀರದವಗೆ । ತನು  
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ತಾನೆನ್ನದವಗೆ

೪

ಮರಹಿನ ಮೊದಲರಿಯದಗೆ । ತಾನೇ  
 ಪರವೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ದಿಸಿಯರೆಯದವಗೆ  
 ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಲು ತೋರದವಗೆ । ತೆರಿ  
 ಯರತಬ್ಧಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗದವಗೆ

ಅನುಭವವಾಗ್ರದೆ ಸುಖಿಸುವ ಯೋಗಿ-

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ಅನುಭವವಾಗ್ರದೆ ಸುಖಿಸುವ ಯೋಗಿ-

ಶನ ಪ್ರಣಕೆಣೆಯೊಂದುಂಟೇ

ಫಲವೆ ತಾನಾಡಗೆ ನಿಃಶ್ವರೀಯಸ-

ವನು ಬೇರಿಣಿನ ಬಯಕೆಯುಂಟೇ

ವಲ್ಲಿನಿ

ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾದಿಯನರಿದಗೆ ಕುಲ  
ದರುಶನದಭಿಮಾನತೆಯುಂಟೇ  
ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಳವಟ್ಟಗೆ ತೀರ್ಥಾ-  
ಚರಣ ಪ್ರತಂಗಳು ಹಿತವುಂಟೇ  
ಶರಜಭವಾಂಡಶತವ ಬಳಸಿದಗಿಹ  
ಪರಗಳಪಲಕಾಂಕ್ರೈತೆಯುಂಟೇ  
ಹೊರಗೊಳಿಗೊಂದಾದನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಿ  
ಬೆರಿವೆನೆಂಬ ಭಿನ್ನತೆಯುಂಟೇ

೧

ಮನಸಿನೊಳಾತ್ಮನನರಿದಗೆ ಗಿರಿಗುಹೆ  
ವನದೊಳು ತಪಿಸುವ ಭೂಮೆಯುಂಟೇ  
ತನುವನು ಘಟದೊಲು ಪರವೆಂದರಿದಗೆ  
ಜನನ ಮರಣದುಪಹತಿಯುಂಟೇ  
ಮನಸಿಗೆ ತಾ ಸಾಕ್ಷಿಕನೆಂದರಿದಗೆ  
ಮನದ ವಿಕಾರದ ತೊಡಕುಂಟೇ  
ತನಗೆರವೊಂದನು ಕಾಣದವರೆ ವಾ-  
ಸನೆ ವೊದಲಂದದೊಳಿರಲುಂಟೇ

೨

ಜ್ಞಾನದಿ ವಸ್ತುವನರಿದಿಹ ಸಮ್ಮ-  
 ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕರ್ಮದೇ ರತ್ನಯುಂಟೆ  
 ನಾನಾತ್ಮವ ಪುಸಿಗಂಡಿಹ ನಿಜಸಂ  
 ಧಾನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಡೆಯುಂಟೇ  
 ತಾನೆ ತನ್ನಯ ಮೂಲವನರಿದಗೆ  
 ನಾನಾದೇವರು ನಿಜಮುಂಟೆ  
 ಮಾನಗಳೆಂಟನು ನಿರಿಹನೆಂಬಗೆ  
 ಮೌನಸಮಾಧಿಯ ಬೆಡಗುಂಟೇ

೩

ಕನಸೆನ್ನತೆ ವಿಶ್ವವ ನಗುವಾತಗೆ  
 ಜನದಪವಾದದಭಯವುಂಟೇ  
 ಬಿನುಗಿನ ತ್ರಿಪುಟೀಯ ಕಳಿದುಳಿದವನಿ-  
 ಗಚ್ಚನೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಳುಕುಂಟೇ  
 ತನಗೀವೃತ್ತಿಗಸಂಗತ್ವವ ತಿಳಿ-  
 ದನಿಗಫುವ್ಯಾದ ತಗಲುಂಟೆ  
 ನೆನಿಹರತೇಕೋಭಾವದಿ ಮೈಮರೆ-  
 ದನಿಗೆ ನಿಷೇಧ ವಿಧಿಗಳುಂಟೇ

೪

ತರಣಿಯ ಪರಿಯಿಂದರಿದುರಿವನಿಗಾ  
 ವರಿಸುವ ಮರವೆಯ ತಮಮುಂಟೆ  
 ಪರದೊಳುಮತಿ ನಿಶ್ಚಯಗೊಂಡಗೆ ಬಹು  
 ಪರಿ ಸಂಶಯದಳತಟಮುಂಟೇ  
 ನಿರವಯವನೆ ತಾನಾದಗೆ ಹಿಂದಣ  
 ಪರಿಭವನಾಶದ ಬಿಗುಹುಂಟೆ  
 ಗುರುಸಿದ್ಧೇಶನೆ ತಾನಹ ಮುಕ್ತಗೆ  
 ಸಂ ತಾನಲ್ಲಿದೆ ಪೆರತುಂಟೇ

೫

**ಸಿರಿಯನೆ ಕರುಣಿಸು ನಿನ್ನಯೆ**

ರಾಗ—ಸಾರಂಗ

ಸಿರಿಯನೆ ಕರುಣಿಸು ನಿನ್ನಯೆ । ಚರಣಾಭ್ರವ ಬಹುಜನಾಷ್ಟಂ-  
ತರದಿಂದಲಿ ಭಜಿಸಿದುದಕೆ । ಪುರಹರಾ ಎನಗಿಂಥ ಪಲ್ಲವಿ

ತನುಜಾನುಜರೀಯದ ಸೃಪರೀಳಸದ ತಸ್ಮಾರೀಳಯ್ಯದ  
ಕನಕಾದಿಗಳೆನಿಸದ ಖಳಗಳುವದ ರಾಷಿಸದ  
ಮನೆಯೊಳಗಡಗದ ವಿವಿಧಗಳಾಗಿರದಿಂದ್ರಿಯಕೊಡಗದ  
ಮನಕಿದಿರಿಡದ್ವಾಣ ಸವೆಯದ ಮಮತೆಯನೊದವಿಸದ

೮

ಕ್ಷೇತ್ರವಗಲದ ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯವಾಗದ ರಿಕ್ತರ್ಣ ಬೇಡದ  
ಗಣನೆಗೆ ಬರದಹಿ ಮರುಳಾಕ್ರಮಿಸದ ಸಂದಿರದ  
ಗುಣಗಳ ಕೆಡಿಸದ ಲಯಭಯಗೊಳ್ಳದ ತನಗೊಂದಧಿಕವ-  
ನೆಣಿಸದ ಪೋರೆಯಾಗದ ವಿಕ್ರಯಿಸದ ವೊಡಲಿರದ

೯

ಕಡೆಯೆಂದೆನಿಸದ ತಾತಿರದೆಡೆಯಾರದೆರವೊಂದಿಲ್ಲದ  
ಪಿಡಿವೊಡೆಸಿಲ್ಲದ ತಿಳಿದೊಡೆ ತೊನ್ಯೆನಿದೆನಿಸಿರದ  
ಕೊಡುವರೆವಿವರು ತಾನಾಗಿರದೀ ಸಿರಿಯನೆ ನೀಂ  
ಕೊಡೆದಿರೆ ನಿನ್ನವನಾಗಿನಪ್ರತಿಮಿತಗುರುಸಿದ್ಧಾ

೧

ಶ್ರೀಗುರುವೆಂದೆಂಬ ವೈದ್ಯನೇನ್ನಯೆ ಭವ

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ಶ್ರೀಗುರುವೆಂದೆಂಬ ವೈದ್ಯನೇನ್ನಯೆ ಭವ-  
ರೀಗೋಗೊಷಧವನಿತಿಂತ್ತು ಬದುಕಿಸಿದ

ವಲ್ಲಿ

ಪರಿಪಕ್ವಮನವೆಂಬ ಧಾತುವಿಡಿದು ನೋಡಿ  
ನೆರಿ ಸಾಧ್ಯವಹುದೆನ್ನ ತೊಳಗರಿದು  
ಮರನೆ ದೋಷದೆ ಪ್ರಟ್ಟಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳಿದು ವೇಧಿ-  
ಸಿರುತ್ತಜ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಬಲಿದುದೆನ್ನತೆ ವೇಳಿ.

೮

ಫೌನತತ್ತ್ವಮಸಿಯೆಂಬ ಜಂದೊಂದಯವನಿಟ್ಟು  
ಮನವೆಂಬುವ ಪಥ್ಯವನ್ನೆ ಹಿಡಿಸಿ  
ಖಿನುವ ನಿದಿಧ್ಯಾಸದುವಚಾರದಿಂ ಮುಕ್ತಿ-  
ಯನುವಮ ಸುಖವೆಂಬುವಾರೋಗ್ಯವನೆ ಮಾಡಿ

೯

ಮರುಕಳಿಸದು ಮುಂದಕೆಂದಿಗು ನಿನಗಿನ್ನು  
ಮರಣವೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಭಯನಿತ್ತು  
ಬೆರಿದೇಕ ಮಯವಾದೆನ್ನವನೆ ದಕ್ಷಿಣಗೊಂಡು  
ಹರುಷಿಸಿ ಗುರುಸಿದ್ಧನಾಗೆಂದು ಹರಸುತ್ತೆ

೧೦

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುವುದೇನಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು ನಿತ್ಯ

ರಾಗ—ಶುದ್ಧ ಸಾವೇರಿ

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುವುದೇನಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು ನಿತ್ಯ  
ಮುಕ್ತಾಗಿಹ ಪ್ರಾಣ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಟನಿಗೆ

ಪಾಠೀ

ಕಡುಲೋಭಿ ಧನವ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಾನಸದೊಳಿ-  
ಗೊಡನೊಡನದನೆಣಿಸಿ ಕೊಂಬಂತೆ  
ಪಡೆದು ಶ್ರೀ ಗುರವಿನಿಂ ತತ್ತ್ವಧರ್ಮವನು ತನೊಳಿ-  
ಳಿಗಿಗಿಗದನೆ ಸದಾನಂದಸುವಗೆ

೮

ರತ್ನಕೋಳಿಯೋಳಗನುಭಿವಿಸಿದ ಸುಖಗಳಿ-  
ನತಿಕಾಮಿ ಮನದೆ ನೆನೆದು ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ  
ಮತಿಯೋಳಗರಿದಂತಮುರ್ಖಿಯಾಗಿ ಪರತತ್ತ್ವ  
ದತ್ತಯದನುಭವದೊಳು ರವಿಸುವಗೆ

೯

ಎಳಿಗರುವಗಲ್ಲೂ ಮೇಯಲು ಪೋದ ಹಂಸುವು ತ-  
ನೊಳಿಗದನೆ ನೆನೆದು ಮೇವನೆ ತೊರೆವಂತೆ  
ಕಳಿದು ಬಾಹ್ಯದ ವಿಷಯಗಳನು ಗುರುಸಿದ್ಧಿ-  
ನೊಳು ಮನೋಲಯವಾಗಿ ಪರಿಣಿಸುವಗೆ

೧೦

ಸುಮೃನೆ ಘನಮುಕ್ತಿಸುಖವನು ಬಯಸುತ್ತೆ

ರಾಗ—ಎರ್ಲಕಾಂಬೋಧಿ

ಸುಮೃನೆ ಘನಮುಕ್ತಿಸುಖವನು ಬಯಸುತ್ತೆ  
ದಿಮೃದಿರುಗಿ ಸಾಯದಿರು ಮಂದ ಮನುಜಾ ವಲ್ಲವಿ

ಮುಕುರವ ಹಿಡಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ತನ್ನ  
ಮುಖವದರೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿವಂತೆ  
ಸುಖದ ತನ್ನಯೆ ನಿಜವನೆ ವೇಳ್ಣ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯ-  
ನಿರಕರದಭಾದೆ ನಿನ್ನ ಮತಿ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಳೆಯದೆ

೮

ಕಳಶಕುಚದ ಕಾಂತೆಯರ ನೋಟದಲರಂಬು  
ಎಳಜವ್ವನಿಗನೆದೆಯೊಳು ನಾಟುವಂತೆ  
ತಿಳಿದನುಭವಗುರುವುಪದೇಶಿಸಿದ ವಾಕ್ಯ-  
ಗಳ ಭಾವವದು ನಿನ್ನ ಮನದೊಳು ನೆಲಸದೆ

೯

ಕಾನನದೊಳಿಗಿದಿರಾದ ಹುಲಿಯ ಕಂಡು  
ತಾನು ತನ್ನನು ಮರೆಯುವ ಪಾಂಥನಂತೆ  
ಸ್ವಾನುಭಾವದೆ ಗುರುಸಿದ್ಧಿ ನಿರವ ನೋಡು-  
ತಾನಂದದೊಳು ಮಂಚ್ಚಿ ಪರವಶವೆರಸದೆ

೧೦

ಯಾವ ಕೃತ್ಯದೊಳಿರುತ್ತದೆರು ಶಿವಯೋಗಿ

ರಾಗ—ಕಂಕರಾಭರಣ

ಯಾವ ಕೃತ್ಯದೊಳಿರುತ್ತದೆರು ಶಿವಯೋಗಿ  
ಭಾವದೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವನು ಬಿಡದಿಹನು

ವಲ್ಲವಿ

ಸ್ವರವಭಿನಯ ತಾಳ ರಸ ಭಾವಗಳನೊಂದಿ  
ಸಿರದ ಕುಂಭವ ಮರಿಯದ ನಟಿಯಂತೆ  
ಕರಣೀಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಭೋಗವರನಾಗಿ  
ವರಮಾತ್ಮನುಳುಮೆಯೆಚ್ಚಿ ರದವದಿಹನು

೮

ಮನಗೆಲಸಗಳ ಮಾಡುತ್ತಲಿದು ಸಂಕೇತ  
ದಿನಿಯನ ನೆನಸುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ವೀಯಂತೆ  
ತನುಧನವನಿತಾದಿ ಸಂಸಾರವನು ಹೊಂದಿ  
ಮನದೊಳಾತ್ಮನ ಲಕ್ಷ್ಯವ ಬಿಡದಿಹನು

೯

ಮರಿಮೆಳುತ್ತರದ ವಿಷ್ಯೆಯನು ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಬೆನ್ನ  
ಹರಳನೆಣಿಸಿಕೊಂಬುವವಧಾನಿಯಂತೆ  
ಹೊರಗೆ ಸಕಲ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿದು  
ಗುರುಸಿದ್ಧನನುಸಂಧಾನದೆ ಬೆರೆದಿಹನು

೧೦

ಶಿವಯೋಗಿ ಸಕಲ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿದೋಽಡೇ

ರಾಗ—ನಾದನಾಮಕ್ಕಿಯೆ

ಶಿವಯೋಗಿ ಸಕಲ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿದೋಽಡೇ-  
ನವಿವೇಕಿಯಂತೆ ಮೋಹಿಸಿ ಕೆಡುವುದುಂಟೇ ವಲ್ಲನಿ

ಪಸಿಯ ಕಾಯ್ ಲವಣವ್ಯಂಬಂತೆ ಲೋಕಭ್ರಮೆಯೋ-  
ಖೀಸೆದು ತನ್ಯಯನಾದ ಮೂರ್ಧನಂತಿರದೆ  
ಕೆಸರಿನೊಳಗಾಡುತ್ತಿಹ ಕುಂಬಾರ ಹುಳುವಿನಂ-  
ತೆಸೆದು ಲೌಕಿಕಪ ಸೋಂಕಿಯು ಸೋಂಕದಿರವ

೧

ಜಲಮಗ್ನವಸ್ತುದಂತಭಿಲಾವಲಂಬನಗ-  
ಖೀಳಂಹೊರಗುವೇಧಿಸಿರುವ ಬಢ್ಣನಂತಿರದೆ  
ನಂಧಿನದೆಲಿ ಜಲದೆ ಮುಳುಗಿದು ನೆನೆಯುದ ತೆರದೆ  
ತ್ತಿಳಿದು ಸಂಸ್ಯತಿಯ ಹೊಂದಿಯ ಹೊಂದದಿರುವ

೨

ಇಂದ್ರಜಾಲಕ್ಕೊಲಿವನೆಂತೀ ಪ್ರಪಂಚ ನಿಜ-  
ನೆಂದು ನಂಬಿರುವ ಜಡಜ್ಞನಿಯಂತಿರದೆ  
ಇಂದ್ರಜಾಲವತ್ತೋವ್ರಾನಂತಭಿಳವಿದು ನೀಧ್ಯ  
ಧೆಯಂದರು ಗುರುಸಿಧ್ಧನಡಿಯನೆಡವಿಡದ

೩

ಯೋಗೀಶನ ಸಿರಿಗೆಣೆಯುಂಟೇ । ನಿಕ್ಕು

ರಾಗ—ವಂತುವರಾಳಿ

ಯೋಗೀಶನ ಸಿರಿಗೆಣೆಯುಂಟೇ । ನಿಕ್ಕು  
ಭೋಗಿಗಳಣುಸಿರಿಯನು ನೋಡಲಹಹಾ

ಪಲ್ಲವಿ

ನಳಿನಜಾಂಡವೆ ಗೇಹವಿಳೆಯೊಂದೆ ಮಂಚವು  
ಹೊಳೆವ ದಿಕ್ಕುಗಳೆಂಟು ಪರದೆಗಳು  
ಕುಳಶ್ವಿಲಮುಪಧಾನಮಭ್ರವೇ ಮೇಲೂಕಟ್ಟು  
ತೊಳಪ ತಾರೆಯೆ ಪ್ರಷ್ಟಗುಷ್ಠಗಳಹಹಾ

೮

ತರಣೀಂದುಗಳೆ ನಿತ್ಯಕರದೀಪಯುಗಳವು  
ಚರಿಪ ವಾಮುವೆ ತಾಳವೃಂತಕವು  
ಉರಿವ ದಾವಾಗ್ನಿಯೆಲ್ಲವು ಕುಮೃಟಂಗಳು  
ಮರೀವಾರುರುತಗಳೆ ಸೇವಕರಹಹಾ

೯

ಧರೀಯ ಮಹಾರಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಜೀವಣಶಾಲೆ  
ಶರಧಿ ವಾಪಿನಳೆ ಭೃಂಗಾರಂಗಳು  
ಹರಿಯದ್ವೆಸಿರಿಯಿದನುಣುತೆ ಶ್ರೀಗುರುಸಿದ್ಧ-  
ನಿರವಾದ ಯತಿಯೆ ಮೂಜಗದಾಣನಹಹಾ

೧೦

ನೋಡಿ ಪರಂಜೀವ್ಯೇತಿಯು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ

ರಾಗ—ಲಲಿತೆ (ವರಿವಧಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ)

ನೋಡಿ ಪರಂಜೀವ್ಯೇತಿಯು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ  
ರೂಢಿಯೊಳಂತಮುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ  
ಮುಂಥತೆಯೆಂಬುವಯೆನೆದೆರೆದೂಧ್ವಾಜಾಂಬಕದಿಂದೆ ವಲ್ಲನಿ

ಸತ್ತೈನಿಸುತ್ತಿ ಜಗದಗಲಕೆ ವರ್ಬಿದ  
ಬಶ್ರಿಯ ಕೊನೆಯನೆ ಹಿಡಿದುಜ್ಞಲಿಸುತ್ತಿ  
ಜಿತ್ತೆಂದನಿಪಭಿತ್ತೊಮುಖಶಾಂತಜ್ಞಾಲಂಮಾಯಾಗಿ  
ಮತ್ತಾನಂದವನೆ ತೃಲವಾಗಿರೆ  
ನಿತ್ಯವನಿಪ ಕರಣಂಗಳ ವೇಷ್ಪಿಸಿ  
ಸುತ್ತಲು ಪರೈವೂಣತೆಯೆಂದೆಂಬುವ ಪ್ರಭೇಯನೆ ಪಸರಿಸುತ್ತೆ ನಿ

ಪರೆದಿಹ ಮಾಯಾತಿವಿರವ ನೋಡಿಸಿ  
ನೆರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಯೆಂಬುವ ಧೂಮಾಂಕರ-  
ನೆರಸದೆ ಕಾಲಕ್ರಮವೆಂಬನಿಲನ ಹತಿಯಿಂದಲಿ ಕಡದೆ  
ಎರಗುವ ತೃಷ್ಣಾಶಲಭನ ದಹಿಸುತ್ತೆ  
ಕರಣೀಂದ್ರಿಯದಣಿಗಳ್ಲಾಡದೆ  
ಮೆರೆವ ಧರಾದಿ ಶಿವಾಂತ ಜಡಾಜಡದೃಶ್ಯವ ತೋರಿಸುತ್ತೆ ನಿ

ಮರುತಸ್ವಂ ತಾರಾವತಿ ತಾರಕಿ  
 ತರಣಿ ತಟಿತ್ತುಗಳೆಂಬುವ ತೇಜ-  
 ಸ್ವರೂಪಣಿಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಜಭಾಸಾಂಶದ ಲವದೊಳ್ಳು ಲವವೆನಿಸಿ  
 ನಿರುವಮು ನಿಗುರ್ಣಣ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ  
 ನಿರಘೋ ನಿರಾಮಯ ಗುರುಸಿದ್ಧೇ ಶ್ವರ-  
 ನಿರವಾದುದರಿಂ ತಾನಾರಿಂದಲುವೆಡಲುದಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ

॥ ಸ ಮಾ ಪ್ತಿ ೦ ॥

ಉಂಟು

